

Orationes duæ Codringtono sacræ in Collegio Omnium Animarum nuper habitæ : a digital edition

Taylor edition. Edited by Morgan Wilkinson.

34 pages of text.

All Souls College, Oxford, 2019. XML files are available for download under a Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0

International License . Images are available for download under a Creative Commons Attribution-NonCommercial-NoDerivatives 4.0 International License . 013524373

Taylor Editions: Guest

Orationes duæ Codringtono sacræ in Collegio Omnium Animarum nuper habitæ. Una à Digbeo Cotes, oratore publico, altera ab Edvardo Young, LL.B. Coll. Om. Anim. Sociis..

Authors:

Cotes, Digby, 1683 or 1684-1745, author

Young, Edward, 1683-1765, author

Original copyright: a Theatro Sheldoniano, impensis Ant. Peisley, Oxoniæ, : MDCCXVI. [1716]

Created by encoding transcription from printed text.

Transcription:

Æ and œ retained, other ligatures separated.

f/s retained.

Capitalization retained.

Line breaks retained.

v/u retained as in original.

Abbreviations not expanded.

i/j distinctions retained.

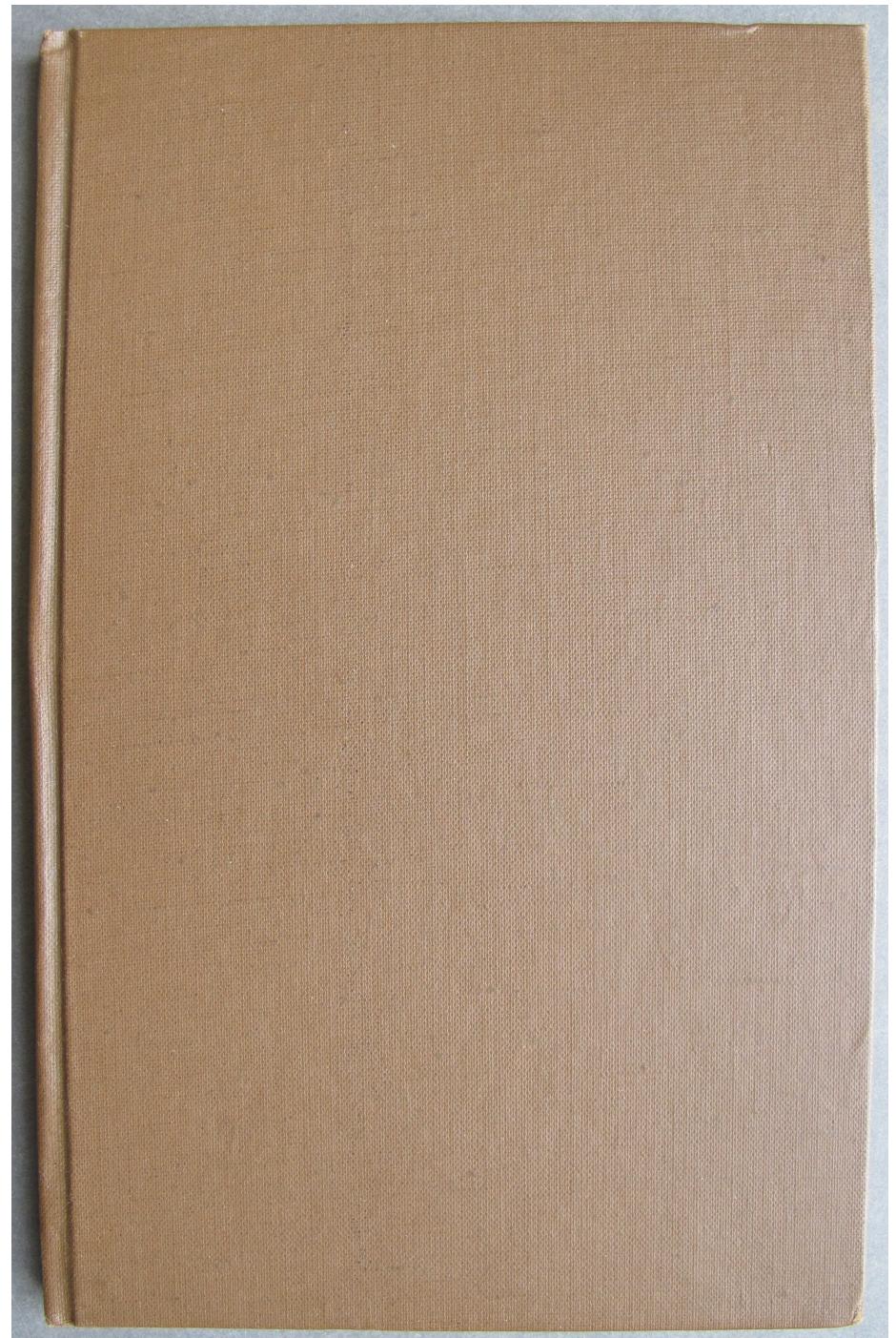
lat eng

Changelog:

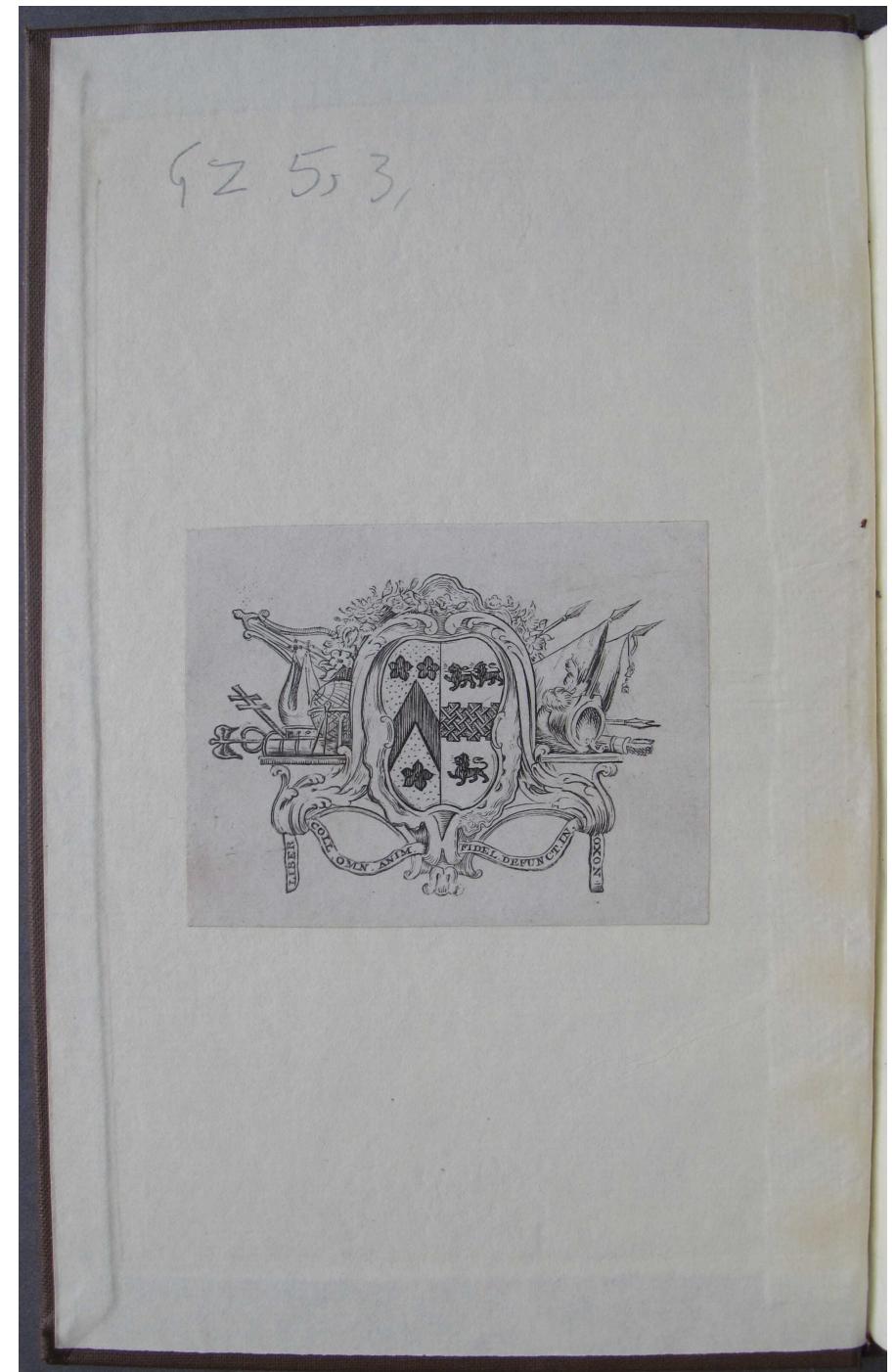
2019-05 template created #EH

2019-05 transcription text added, initial header information entered #MW

2019-06 structural/formatting tagging added #MW

GZ 5.3.
{ All Souls Library bookplate }

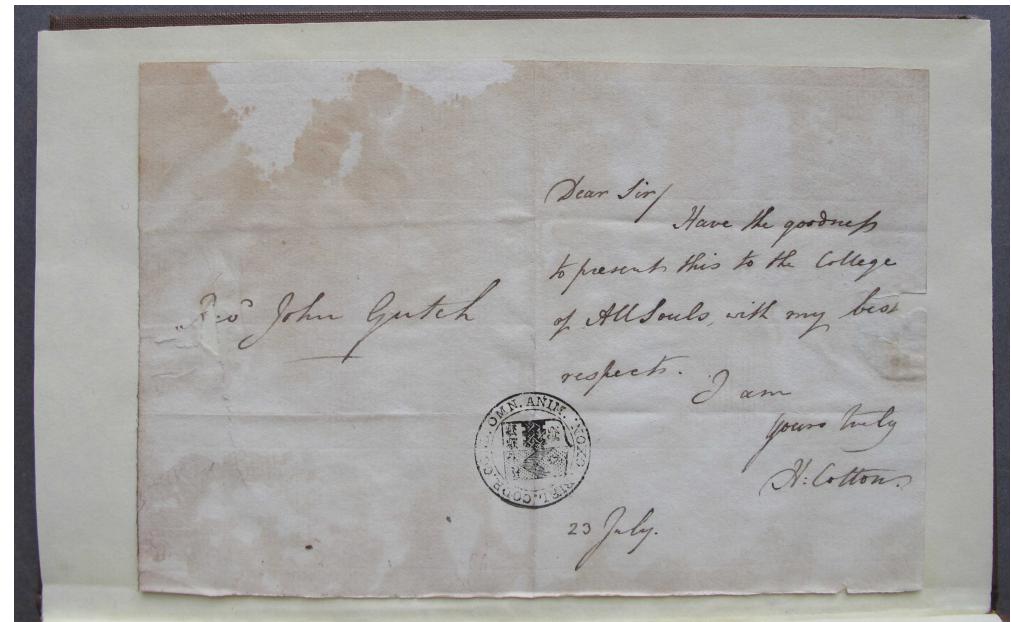

Rev John Gutch

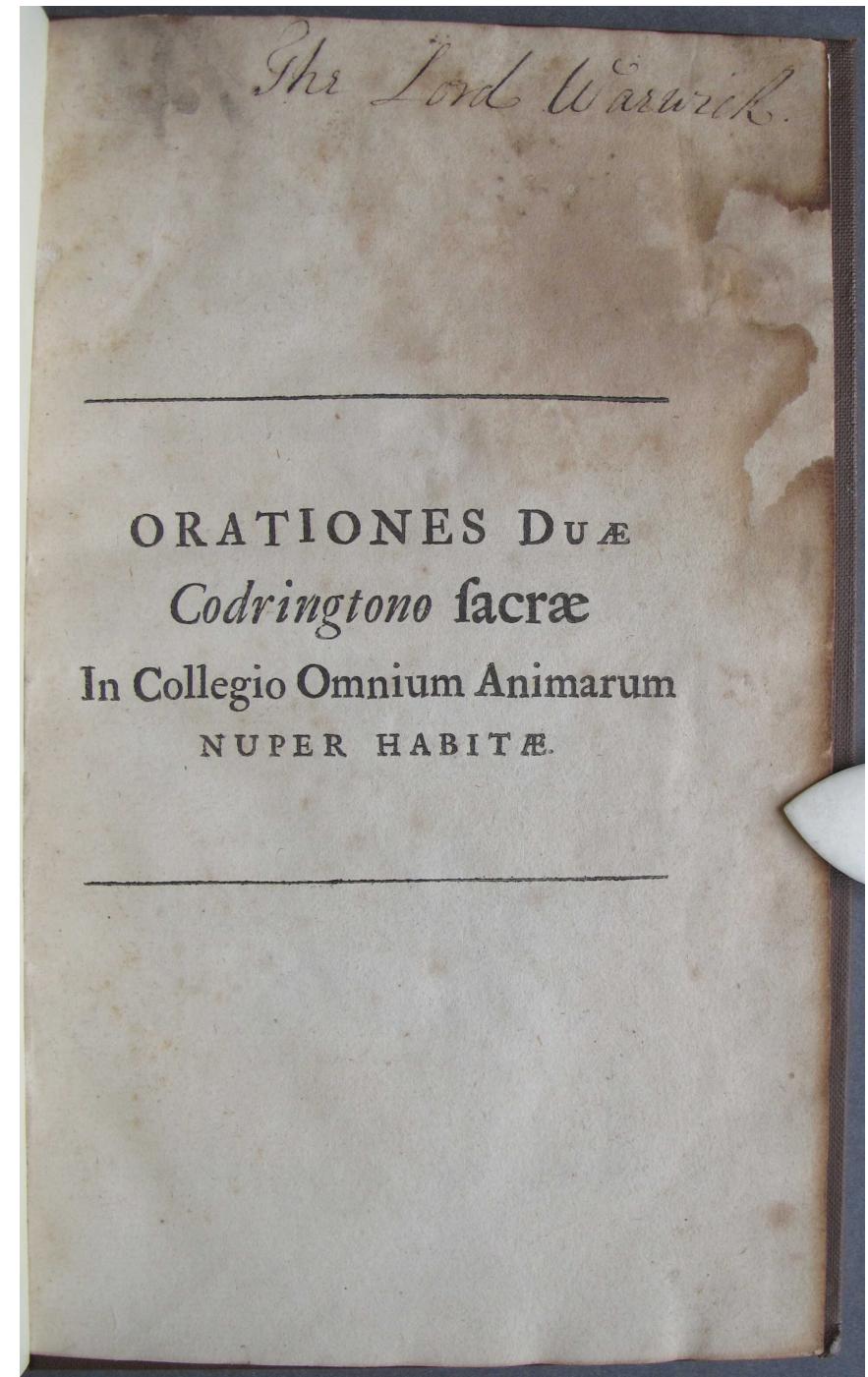
Dear Sir,

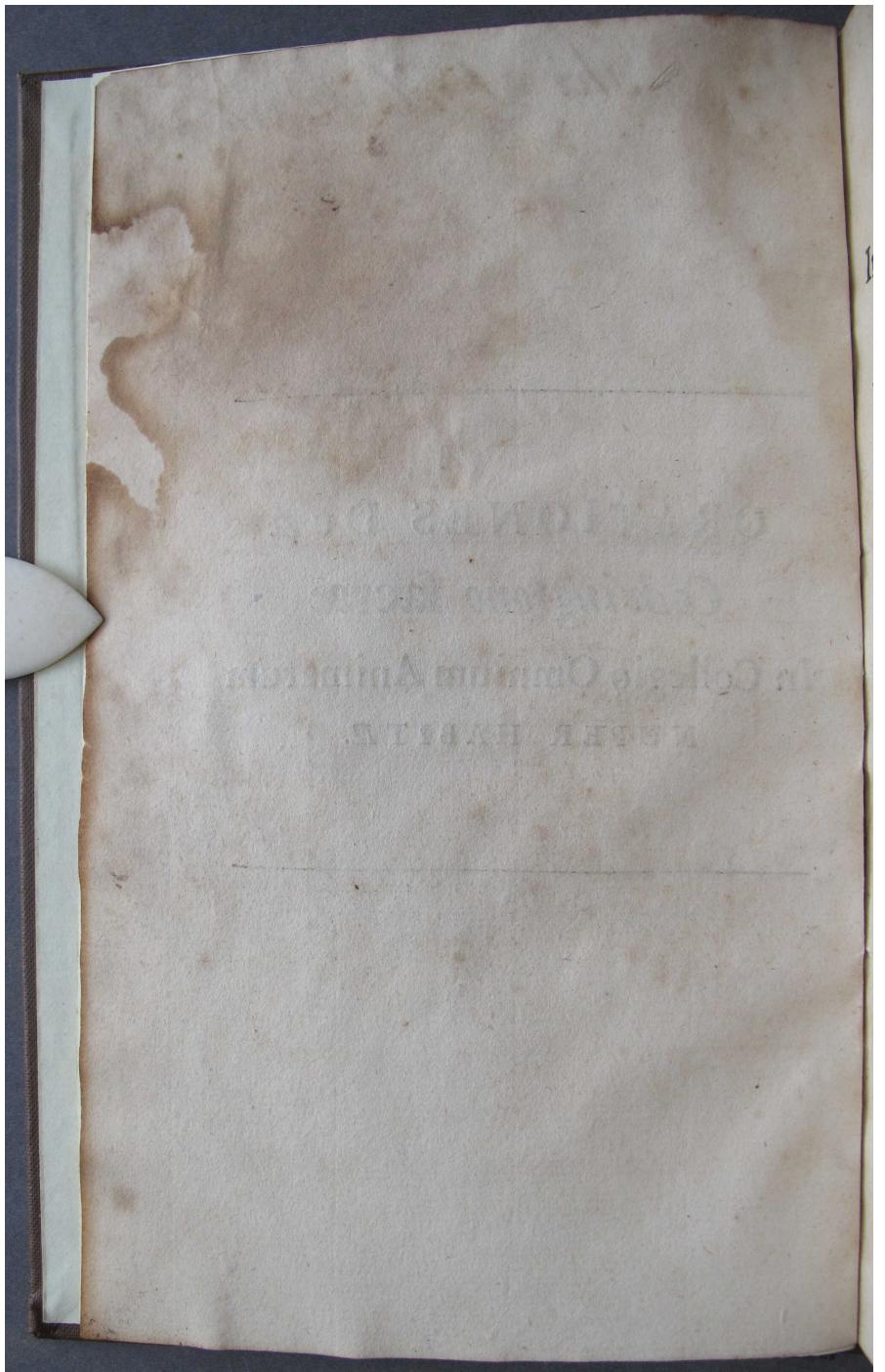
Have the goodness
to present this to the College
of All Souls, with my best
respects.

I am
yours truly
H. Cotton.
23 July.

ORATIONES DUÆ
Codringtono sacræ
In Collegio Omnim Animarum
NUPER HABITÆ.

ORATIONES DUÆ
Codringtono sacræ
In Collegio Omnim Animarum
NUPER HABITÆ.

Una à DIGBEO COTES, Oratore Publico,
Altera ab EDVARDO YOUNG, LL.B.
Coll. Om. Anim. Sociis.

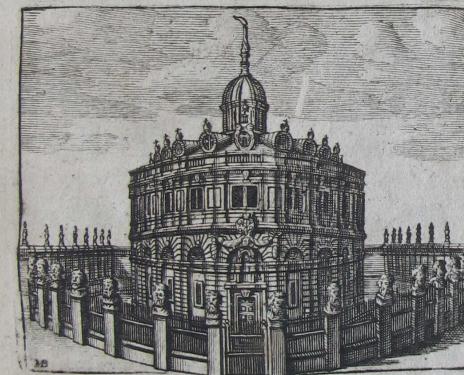
Et Docti norunt audire Penates. Stat.

{ Engraving: Sheldonian Theatre }
OXONIÆ,
E THEATRO SHELDONIANO, Impensis Ant. Peifley,
MDCCXVI.

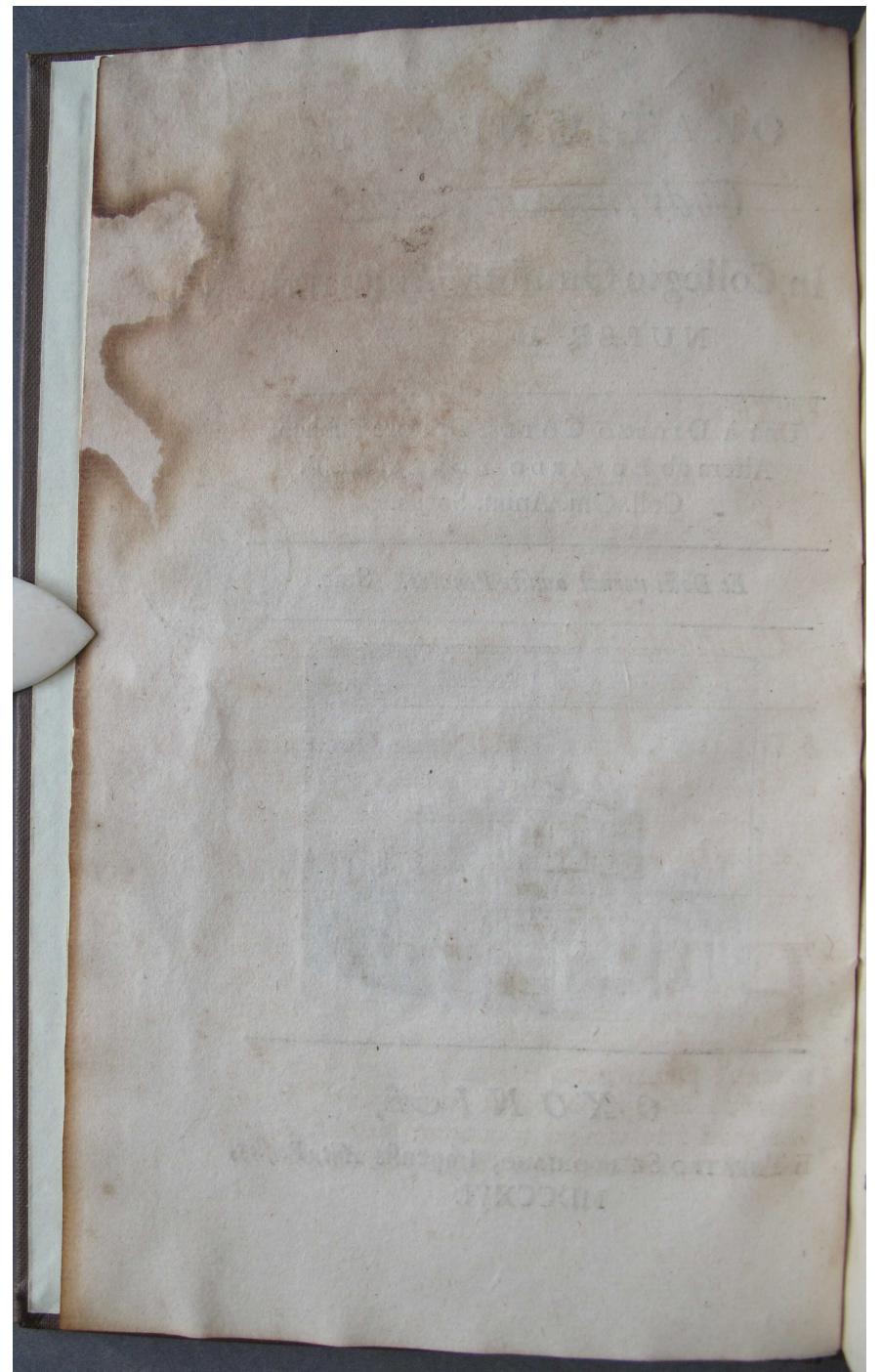
ORATIONES DUÆ
Codringtono sacræ
In Collegio Omnim Animarum
NUPER HABITÆ.

Una à DIGBEO COTES, Oratore Publico,
Altera ab EDVARDO YOUNG, LL.B.
Coll. Om. Anim. Sociis.

Et Docti norunt audire Penates. Stat.

O X O N I A E,
E THEATRO SHELDONIANO, Impensis Ant. Peifley,
MDCCXVI.

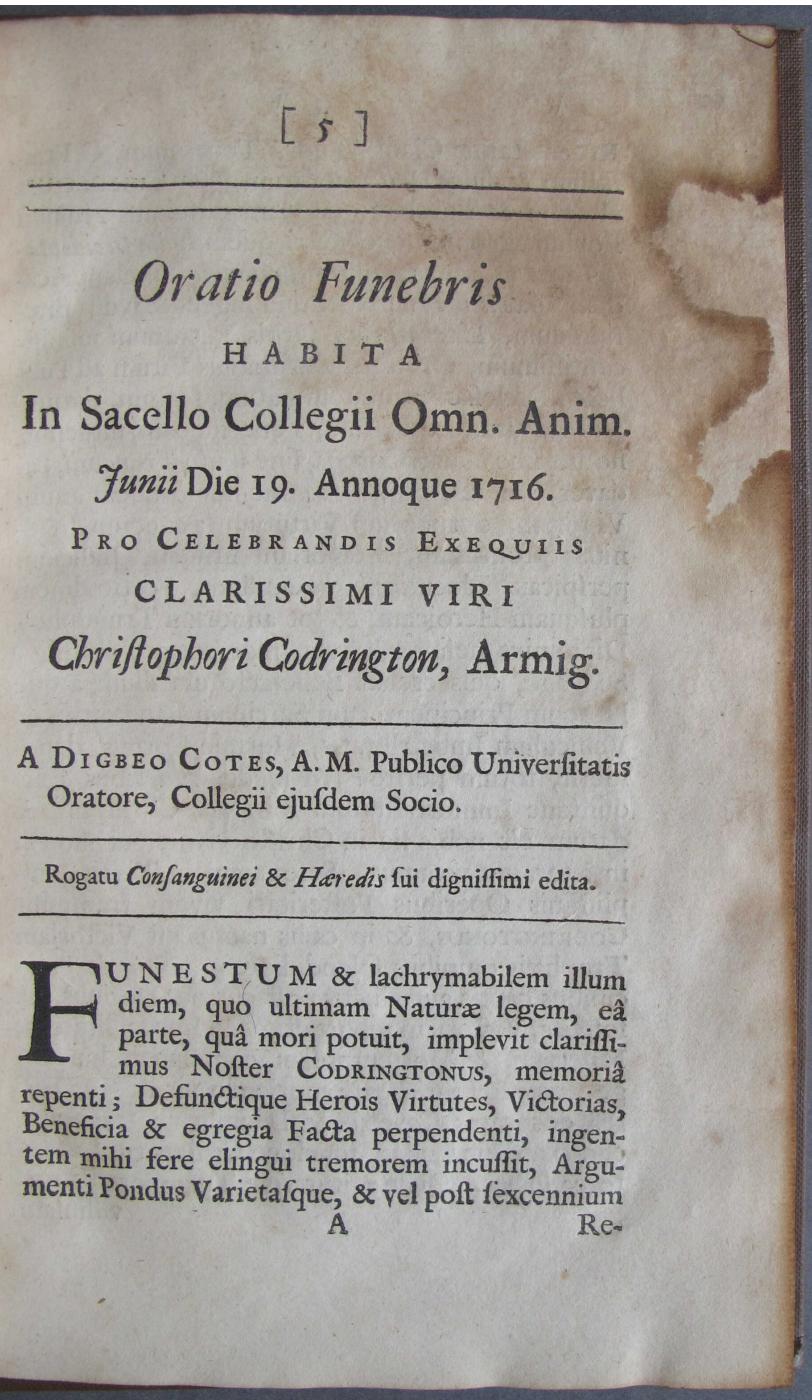

Oratio Funebris
HABITA
In Sacello Collegii Omn. Anim.
Junii Die 19. Annoque 1716.
PRO CELEBRANDIS EXEQUIIS
CLARISSIMI VIRI
Christophori Codrington, Armig.
A DIGBEO COTES, A.M. Publico Universitatis
Oratore, Collegii ejusdem Socio.
Rogatu Consanguinei & Hæredis sui dignissimi
edita.

FUNESTUM & lachrymabilem illum
diem, quo ultimam Naturæ legen, eâ
parte, quâ mori potuit, implevit clarissi-
mus Noster CODRINGTONUS, memorâ
repenti; Defunctique Herois Virtutes, Victorias,
Beneficia & egregia Facta perpendenti, ingen-
tem mihi fere elingui tremorem incussit, Argu-
menti Pondus Varietasque, & vel post sexcennium

A

Re-

A

Re-

Recens tantæ Cladis Dolor. Tene enim, O Præsidium, & dulce Decus nostrum, quem CHICHLIUM alterum & Tutelare quoddam statuimus Numen Fortunæ Nominisque nostri, quem *India Occidentalis* Imperatorem augustum, *Britannia* Tutelam, Academia *Oxonienfis* Incrementum ingens & sydus præfulgidum, Literatorum Orbis Patronum munificissimum, Orbisque Christianus Virum ad Publicam Ecclesiæ Utilitatem natum, factum, datumque divinitus, habuerunt; Tene, inquam, intuemur hodie, sine animâ Corpus, sine sensu Truncum, cadaver, cineres, nihil? Ergone immortalem animi Vigorem, optimarum Virtutum fæcundum Ingenium promptum, Memoriam firmam, Judicium perspicax, Elocutionem venustam, Fortitudinem plusquam Heroicam, & tot annorum Triumphos, Diei unius nefastæ horula, momentum, abstulit? Sed age, quis credit Benefactorum illum atque Heroum Principem, cum Sarcinam hanc carnis & Vehiculum Imbecillitatis, Mortale Corpus, depo fuerit, totum perire? In mediis funeribus Exequiisque Immortalitatem spiramus Christiani, & datum est nobis sic in Christo vivere, ut mortui in æternum vivamus. Sese etiam in Terris, amplissimis Operibus Posteritati vivum transmisit CODRINGTONUS, & in cælis nactus est Victoriam Trophæis omnibus splendidiorem. Non de Principibus captis aut vinctis post currum Ducibus, ut solebas, Victoriam reportasti; sed Imbecillitatem, Miseriam, & Mortem ipsam, communem humani generis Hostem, beatè moriendo vicisti; & laurea decoratus Cælesti, & Deum cum Cælitum choro assidue laudus, simulque Cælites tui Laudatores habes. Diem igitur vitæ Tuæ mortalis no-

vissimam

Recens tantæ Cladis Dolor. Tene enim, O Præsidium, & dulce Decus nostrum, quem CHICHLIUM alterum & Tutelare quoddam statuimus Numen Fortunæ Nominisque nostri, quem *India Occidentalis* Imperatorem augustum, *Britannia* Tutelam, Academia *Oxonienfis* Incrementum ingens & sydus præfulgidum, Literatorum Orbis Patronum munificissimum, Orbisque Christianus Virum ad Publicam Ecclesiæ Utilitatem natum, factum, datumque divinitus, habuerunt; Tene, inquam, intuemur hodie, sine animâ Corpus, sine sensu Truncum, cadaver, cineres, nihil? Ergone immortalem animi Vigorem, optimarum Virtutum fæcundum Ingenium promptum, Memoriam firmam, Judicium perspicax, Elocutionem venustam, Fortitudinem plusquam Heroicam, & tot annorum Triumphos, Diei unius nefastæ horula, momentum, abstulit? Sed age, quis credit Benefactorum illum atque Heroum Principem, cum Sarcinam hanc carnis & Vehiculum Imbecillitatis, Mortale Corpus, depo fuerit, totum perire? In mediis funeribus Exequiisque Immortalitatem spiramus Christiani, & datum est nobis sic in Christo vivere, ut mortui in æternum vivamus. Sese etiam in Terris, amplissimis Operibus Posteritati vivum transmisit CODRINGTONUS, & in cælis nactus est Victoriam Trophæis omnibus splendidiorem. Non de Principibus captis aut vinctis post currum Ducibus, ut solebas, Victoriam reportasti; sed Imbecillitatem, Miseriam, & Mortem ipsam, communem humani generis Hostem, beatè moriendo vicisti; & laurea decoratus Cælesti, & Deum cum Cælitum choro assidue laudas, simulque Cælites tui Laudatores habes. Diem igitur vitæ Tuæ mortalis no-

vissimam

vissimam minime deflere, sed æternæ felicitatis Natalem, Tibi gratulari debemus. Quod enim in Te immortale fuit Mors non laefit, & quod mortale surripuit, illud est glorioius redditura.

Non Justa ergo Tibi, invictissime Heros, scissis vestibus, trepidoque & funesto, qualem in hoste conspexisse solebas, vultu, sed erecto Tuoque constanti animo, qualem per ignes & pilas ubique Tui ipsius circumtulisti memor, facienda sunt ; cum media agmina perrupisti solus, & nullâ hostium multitudine mortisque apparatu commotus, nec gradum nec vultum mutasti. Quoniam autem de Viro dicendum est, qui tantum supra communem Heroum sortem egressus est, quantum illi à privatis recesserunt, eae folæ ex vitâ tam laudis fæcundâ decerpndæ sunt virtutes, quæ illius potissimum animi propriæ, quæ masculum CODRINGTONI spirent Vigorem, & ob oculos formidabile illud Belli fulmen, Pacisque Ornamentum, quodammodo ponant. Et sane ei magis in honorem cedet Veritatis ipsius Penicillo delineari, quam fucato verborum apparatu elaborate frigideque laudari, nec tam Exequiarum Luxu magnifico, quam sincerâ Virtutum Imitatione, nos decet, piis Benefactoris nostri Manibus parentare.

Pro sapiam ex nobili ac vetustissimâ Familiâ duxit, licet haud adeo gloriæ vacuus sit Noſter, ei ut honos, ex mutuatitiâ illâ laude asciscendus fit, quam natalium splendor emittit. Nobilitatem non extra ex sanguine, sed intus in animo ferebat ; qnæ nullis Tabulis subnixa, nec dari nec adimi potest, sed, perinde ac animus ipse, immortalis est, & per se sine alterius testimonio illucescit. Li- ceat illis, qui in seipſis nihil laude dignum habent,

A 2

ex

vissimam minime deflere, sed æternæ felicitatis Natalem, Tibi gratulari debemus. Quod enim in Te immortale fuit Mors non læfit, & quod mortale surripuit, illud est glorioius redditura.

Non Justa ergo Tibi, invictissime Heros, scissis vestibus, trepidoque & funesto, qualem in hoste conspexisse solebas, vultu, sed erecto Tuoque constanti animo, qualem per ignes & pilas ubique Tui ipsius circumtulisti memor, facienda sunt ; cum media agmina perrupisti solus, & nullâ hostium multitudine mortisque apparatu commotus, nec gradum nec vultum mutasti. Quoniam autem de Viro dicendum est, qui tantum supra communem Heroum sortem egressus est, quantum illi à privatis recesserunt, eae folæ ex vitâ tam laudis fæcundâ decerpndæ sunt virtutes, quæ illius potissimum animi propriæ, quæ masculum CODRINGTONI spirent Vigorem, & ob oculos formidabile illud Belli fulmen, Pacisque Ornamentum, quodammodo ponant. Et sane ei magis in honorem cedet Veritatis ipsius Penicillo delineari, quam fucato verborum apparatu elaborate frigideque laudari, nec tam Exequiarum Luxu magnifico, quam sincerâ Virtutum Imitatione, nos decet, piis Benefactoris nostri Manibus parentare.

Pro sapiam ex nobili ac vetustissimâ Familiâ duxit, licet haud adeo gloriæ vacuus sit Noſter, ei ut honos, ex mutuatitiâ illâ laude asciscendus fit, quam natalium splendor emittit. Nobilitatem non extra ex sanguine, sed intus in animo ferebat ; qnæ nullis Tabulis subnixa, nec dari nec adimi potest, sed, perinde ac animus ipse, immortalis est, & per se sine alterius testimonio illucescit. Li- ceat illis, qui in seipſis nihil laude dignum habent,

A 2

ex

ex majorum meritis Famam captare : CODRINGTONUS sibi ipse illustrissima Familia est, & quæ gefferit solus, rerum multitudine Annales, gloriâ Orbem implebunt.

Ut summatim prima ætatis Rudimenta & Tyrocinia complectar, quantus in CODRINGTONONO adhuc puero Gloriæ comparandæ ardor, quanta ad Imperatorii nominis decus affurgendi Cupido? Non Delicias, non Epulas, non Convivia, verum Pericula & Pugnas ardebat, & Certamina pro ludis habebantur. Dignius illud laudis genus existimans, quod armorum strepitum, Vociferatione Militum, Buccinarum Cantu, bellicoque Tumultu & Fragore circumsonat. Et quidem non fictis adumbratisque Concertationibus, sed cum fortissimis hostibus congrediendo, non legendis meditandisque domi præliis, sed suis ipse Periculis, suo sanguine, magni animi semper prodigus, & nunquam se ipso minor, ad Imperatoriæ Dignitatis culmen graffatus est & pervenit.

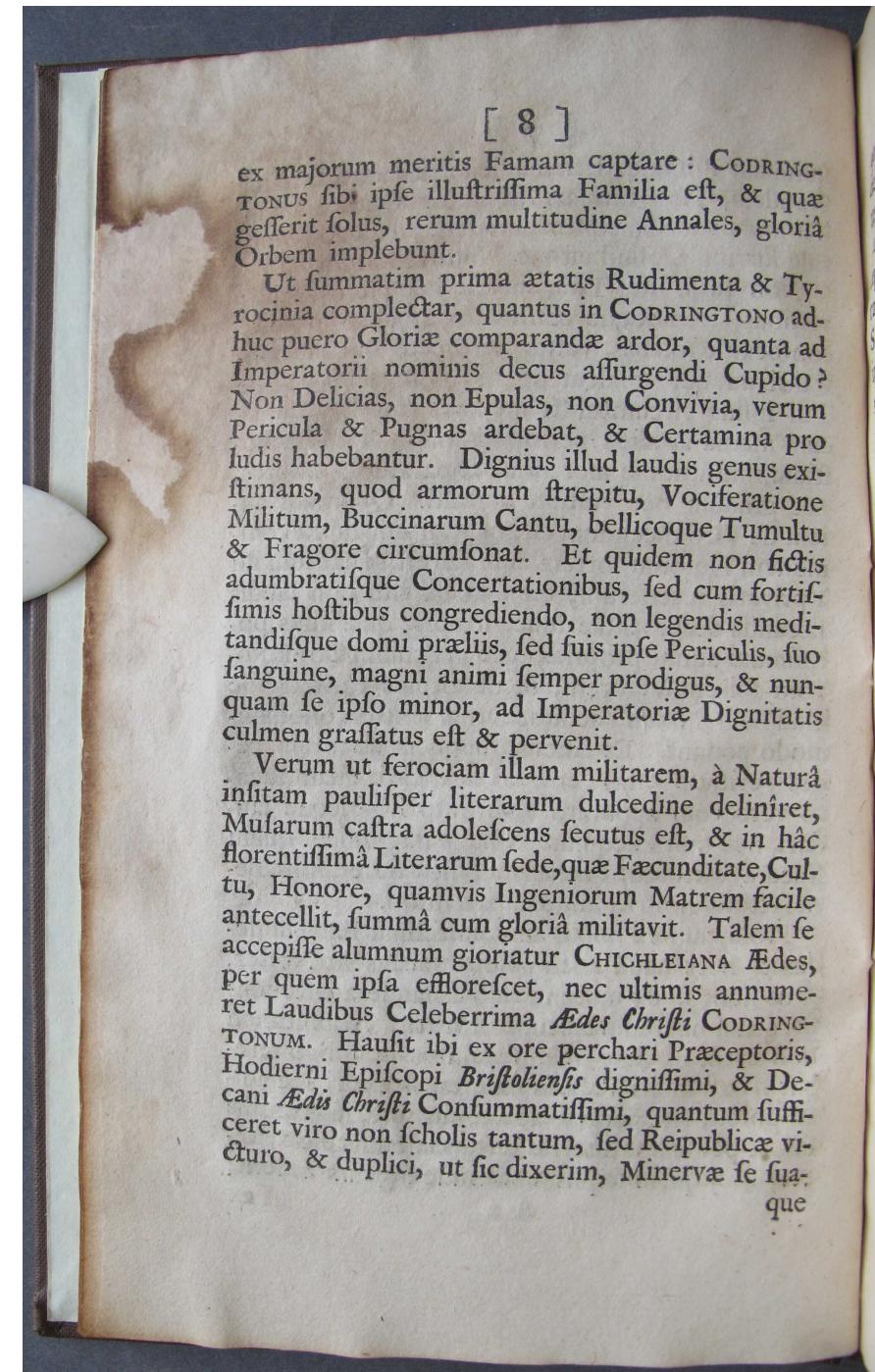
Verum ut ferociam illam militarem, à Naturâ insitam paulisper literatum dulcedine delinîret, Musaram castra adolescens secutus est, & in hâc florentissimâ Literarum sede, quæ Fæcunditate, Cultu, Honore, quamvis Ingeniorum Matrem facile antecellit, summâ cum gloriâ militavit. Talem se accepisse alumnū gioriatur CHICHLIANA Ædes, per quem ipsa efflorescet, nec ultimis annumeret Laudibus Celeberrima Ædes Christi CODRINGTONUM. Haufit ibi ex ore perchari Præceptoris, Hodierni Episcopi Bristoliensis dignissimi, & Decani Ædis Christi Consummatissimi, quantum sufficeret viro non scholis tantum, sed Reipublicæ victuro, & duplici, ut sic dixerim, Minervæ se sua-

que

ex majorum meritis Famam captare : CODRINGTONUS sibi ipse illustrissima Familia est, & quæ gefferit solus, rerum multitudine Annales, gloriâ Orbem implebunt.

Ut summatim prima ætatis Rudimenta & Tyrocinia complectar, quantus in CODRINGTONONO adhuc puero Gloriæ comparandæ ardor, quanta ad Imperatorii nominis decus affurgendi Cupido? Non Delicias, non Epulas, non Convivia, verum Pericula & Pugnas ardebat, & Certamina pro ludis habebantur. Dignius illud laudis genus existimans, quod armorum strepitum, Vociferatione Militum, Buccinarum Cantu, bellicoque Tumultu & Fragore circumsonat. Et quidem non fictis adumbratisque Concertationibus, sed cum fortissimis hostibus congrediendo, non legendis meditandisque domi præliis, sed suis ipse Periculis, suo sanguine, magni animi semper prodigus, & nunquam se ipso minor, ad Imperatoriæ Dignitatis culmen grassatus est & pervenit.

Verum ut ferociam illam militarem, à Naturâ insitam paulisper literarum dulcedine delinîret, Musarum castra adolescens secutus est, & in hâc florentissimâ Literarum sede, quæ Fæcunditate, Cultu, Honore, quamvis Ingeniorum Matrem facile antecellit, summâ cum gloriâ militavit. Talem se accepisse alumnū gioriatur CHICHLIANA Ædes, per quem ipsa efflorescet, nec ultimis annumeret Laudibus Celeberrima Ædes Christi CODRINGTONUM. Haufit ibi ex ore perchari Præceptoris, Hodierni Episcopi Bristoliensis dignissimi, & Decani Ædis Christi Consummatissimi, quantum sufficeret viro non scholis tantum, sed Reipublicæ victuro, & duplici, ut sic dixerim, Minervæ se sua-
que

que consecraturo. Hunc adibat, sectabatur, & in deliciis habuit virum, multiplici Eruditione, & Integritate vitæ, præstantissimum ; in quo nempe cum Pietate Doctrina, cum Naturâ Ars, cum Disciplinâ rerum usus, videantur certare. Haud mirabimur CODRINGTONUM indies egregia oftendisse Sapientiæ & Doctrinæ incrementa, qui ingenio ipse plurimum pollebat, & tali tantoque viro familiarissimè utebatur, à quo nunquam se abiisse professus est, quin vel doctior vel melior rediret. Insita erat tunc temporis discendi mira quædam in ejus animo Aviditas, & tanto Literarum amore exarsit, ut se totum in cognitione & scientiâ acquirendâ collocaret. Vividum igitur ingenium, atque igneum animi vigorem, quem natura ei dono amplissimo dederat, tanquam opimum aliquod & ferax solum, matutinis excubiis, nocturnisque vigiliis adeo excoluit, ut difficile sit dicere, quid neciverit, multo difficilius autem exponere, quid cognoverit. Invicto enim suoque ardore alatus, per totum orbem, tota sapientiæ Latifundia ferebatur pennis gloriæ ; & non solum *Ulyssis* ad instar, multas urbes, regionesque peragravit, & plurimorum hominum Instituta & mores penitissimè introspexit, sed & scientiarum orbem fælicissimè emensus est, & tam rerum quam hominum cumulatissimam sibi notitiam comparavit. Non visum est ei satis uno artium rivulo tingi, sed universo simul politioris Literaturæ imbutus est Oceano. Subtilia Matheſeos, Obscura Physices, Sublimia Metaphysices non degustata erant leviter, sed penitissime eique Adolescentulo, digesta ; Cui expeditius erat universum Philosophiæ Iter absolvere, quam alteri primas semitas aditusque recludere.

Fa-

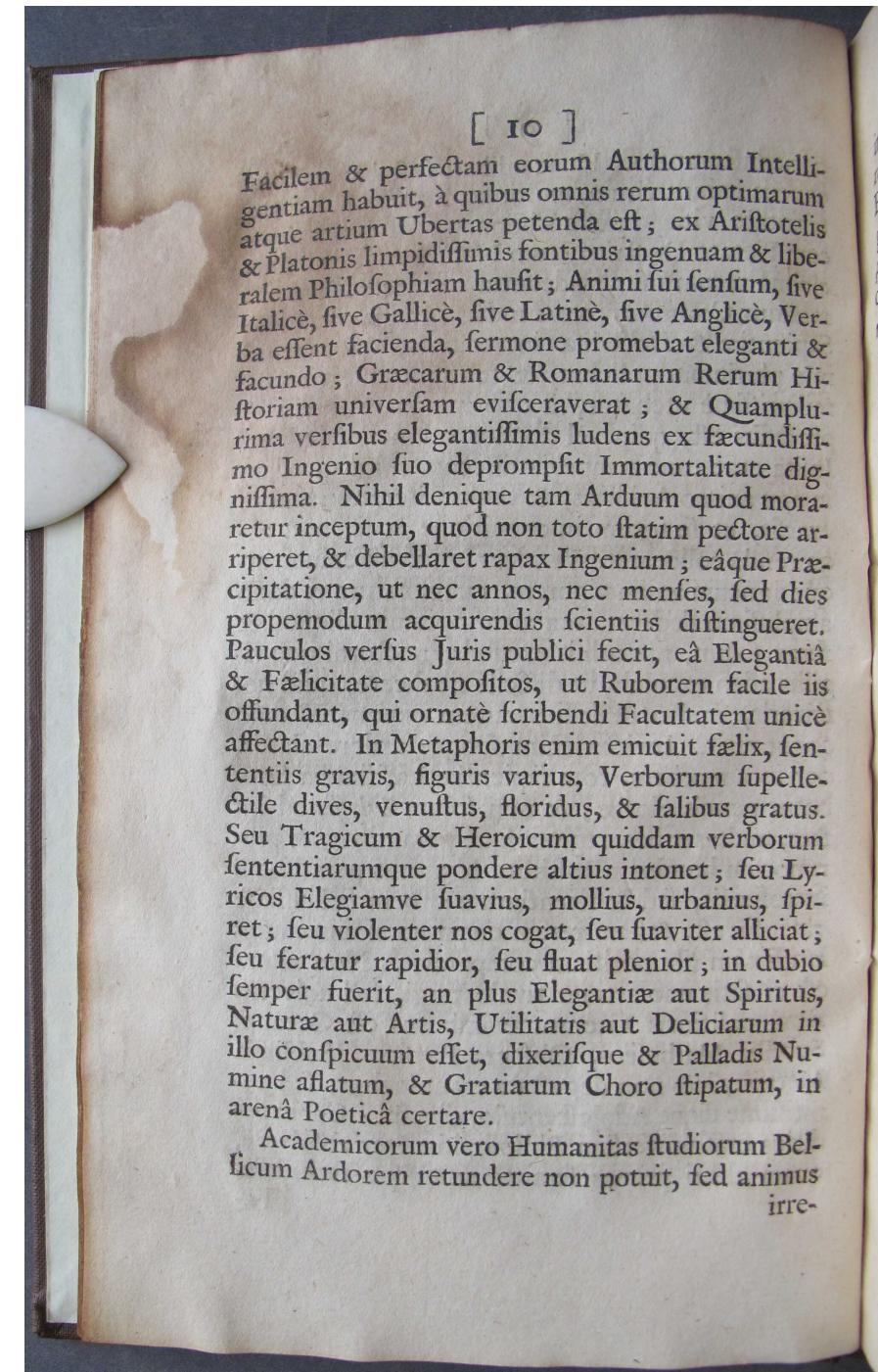
que consecraturo. Hunc adibat, sectabatur, & in deliciis habuit virum, multiplici Eruditione, & Integritate vitæ, præstantissimum ; in quo nempe cum Pietate Doctrina, cum Naturâ Ars, cum Disciplinâ rerum usus, videantur certare. Haud mirabimur CODRINGTONUM indies egregia oftendisse Sapientiæ & Doctrinæ incrementa, qui ingenio ipse plurimum pollebat, & tali tantoque viro familiarissimè utebatur, à quo nunquam se abiisse professus est, quin vel doctior vel melior rediret. Insita erat tunc temporis discendi mira quædam in ejus animo Aviditas, & tanto Literarum amore exarsit, ut se totum in cognitione & scientiâ acquirendâ collocaret. Vividum igitur ingenium, atque igneum animi vigorem, quem natura ei dono amplissimo dederat, tanquam opimum aliquod & ferax solum, matutinis excubiis, nocturnisque vigiliis adeo excoluit, ut difficile sit dicere, quid neciverit, multo difficilius autem exponere, quid cognoverit. Invicto enim suoque ardore alatus, per totum orbem, tota sapientiæ Latifundia ferebatur pennis gloriæ ; & non solum *Ulyssis* ad instar, multas urbes, regionesque peragravit, & plurimorum hominum Instituta & mores penitissimè introspexit, sed & scientiarum orbem fælicissimè emensus est, & tam rerum quam hominum cumulatissimam sibi notitiam comparavit. Non visum est ei satis uno artium rivulo tingi, sed universo simul politioris Literaturæ imbutus est Oceano. Subtilia Matheſeos, Obscura Physices, Sublimia Metaphysices non degustata erant leviter, sed penitissime eique Adolescentulo, digesta ; Cui expeditius erat universum Philosophiæ Iter absolvere, quam alteri primas semitas aditusque recludere.

Fa-

Facilem & perfectam eorum Authorum Intelligentiam habuit, à quibus omnis rerum optimarum atque artium Ubertas petenda est ; ex Aristotelis & Platonis limpidissimis fontibus ingenuam & liberalem Philosophiam hausit ; Animi sui sensum, sive Italicè, sive Gallicè, sive Latinè, sive Anglice, Verba effunt facienda, sermone promebat eleganti & facundo ; Græcarum & Romanarum Rerum Historiam universam evisceraverat ; & Quamplurima versibus elegantissimis ludens ex fæcundissimo Ingenio suo deprompsit Immortalitate dignissima. Nihil denique tam Arduum quod moratur incepsum, quod non toto statim pectore arriperet, & debellaret rapax Ingenium; eâque Præcipitatione, ut nec annos, nec menses, sed dies propemodum acquirendis scientiis distingueret. Pauculos versus Juris publici fecit, eâ Elegantiâ & Fælicitate compositos, ut Ruborem facile iis offundant, qui ornatè scribendi Facultatem unicè affectant. In Metaphoris enim emicuit fælix, sententiis gravis, figuris variis, Verborum supellectile dives, venuustus, floridus, & salibus gratus. Seu Tragicum & Heroicum quiddam verborum sententiarumque pondere altius intonet ; seu Lyricos Elegiamve suavius, mollius, urbanius, spireret ; seu violenter nos cogat, seu suaviter alliciat ; seu feratur rapidior, seu fluat plenior ; in dubio semper fuerit, an plus Elegantiæ aut Spiritus, Naturæ aut Artis, Utilitatis aut Deliciarum in illo conspicuum esset, dixerisque & Palladis Numinе aflatum, & Gratiarum Choro stipatum, in arenâ Poeticâ certare.

Academicorum vero Humanitas studiorum Bellicum Ardorem retundere non potuit, sed animus

irre-

irrequies Martem spiravit, & Armorum quotidie recrudecens amor, steriles jussit abire Musas, ut Fortunæ suæ splendidius, Patriæque utilius invigilaret. Inciderat in ea Tempora, quibus prima posuerit sub *Gulielmo* Rege Scientiæ Militaris Rudimenta, *Namurcæ Obsidium*; Urbis, supra *Europæas* ferme omnes, Propugnaculis, Molibus, Fosfis, Aggeribus, Turribus, Machinisque ad pertinacem Defensionem adeo instructæ, & Confæderato Exercitui inaccessæ, ut omnia non tantum in præcipiti, sed desperata propemodum erant. Crescebat vero illi animus cum periculi Magnitude, & CODRINGTONIANUM Nomen haud decere putabat hosti Tergum vertere, vel de suâ salute in Consilium ire, cum de Reipublicæ salute ageatur. Perrumpendi erant densissimi hostium cunei, & cum Propugnaculis, Morisque Fossalrum, ipsisque Elementis pugnandum. Nullis autem vel monitis vel precibus ab hoc viginti annorum Adolescentulo impetrari potuit, ut se Patriæ servaret. Licet vero fortissimis hostium Turmis undequaque cinctus, & sulphureo nimbo flammisque obrutus; licet cum Naturâ & Arte, totisque Gallorum viribus committeretur Heros noster, media tamen agmina perrupit Primus, ostenditque præstantiori virtuti viam semper ad salutem & gloriam patere. Jure optimo meruit heroico illo facto, ut *Nassovio* esset in Deliciis, & *Ludovico Magno* Terrori, jam tum præfigienti, fatalem sibi Fortitudinem fore quæ in Adolescenti triumpharet.

E pulvere tumultuque militari ad splendidissimam *Charibicarum* Insularum Gubernationem traductus, vel Ei etiam se param in istâ ætate præ-

stitit.

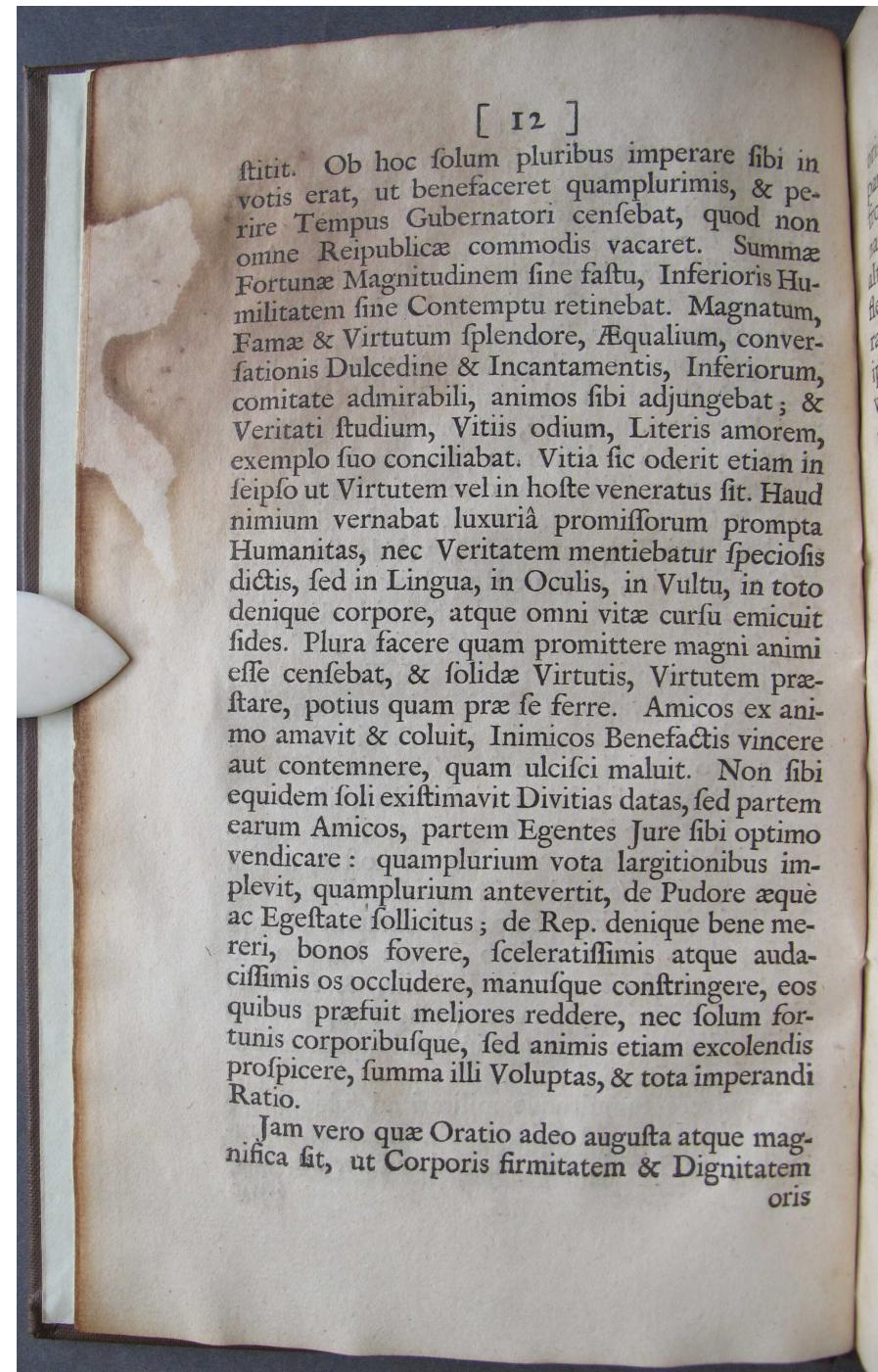
irrequies Martem spiravit, & Armorum quotidie recrudecens amor, steriles jussit abire Musas, ut Fortunæ suæ splendidius, Patriæque utilius invigilaret. Inciderat in ea Tempora, quibus prima posuerit sub *Gulielmo* Rege Scientiæ Militaris Rudimenta, *Namurcæ Obsidium*; Urbis, supra *Europæas* ferme omnes, Propugnaculis, Molibus, Fosfis, Aggeribus, Turribus, Machinisque ad pertinacem Defensionem adeo instructæ, & Confæderato Exercitui inaccessæ, ut omnia non tantum in præcipiti, sed desperata propemodum erant. Crescebat vero illi animus cum Periculi Magnitude, & CODRINGTONIANUM Nomen haud decere putabat hosti Tergum vertere, vel de suâ salute in Consilium ire, cum de Reipublicæ salute ageatur. Perrumpendi erant densissimi hostium cunei, & cum Propugnaculis, Morisque Fossalrum, ipsisque Elementis pugnandum. Nullis autem vel monitis vel precibus ab hoc viginti annorum Adolescentulo impetrari potuit, ut se Patriæ servaret. Licet vero fortissimis hostium Turmis undequaque cinctus, & sulphureo nimbo flammisque obrutus; licet cum Naturâ & Arte, totisque Gallorum viribus committeretur Heros noster, media tamen agmina perrupit Primus, ostenditque præstantiori virtuti viam semper ad salutem & gloriam patere. Jure optimo meruit heroico illo facto, ut *Nassovio* esset in Deliciis, & *Ludovico Magno* Terrori, jam tum præfigienti, fatalem sibi Fortitudinem fore quæ in Adolescenti triumpharet.

E pulvere tumultuque militari ad splendidissimam *Charibicarum* Insularum Gubernationem traductus, vel Ei etiam se parem in istâ ætate præstitit.

stitit. Ob hoc solum pluribus imperare sibi in votis erat, ut benefaceret quamplurimis, & pereire Tempus Gubernatori censebat, quod non omne Reipublicæ commodis vacaret. Summæ Fortunæ Magnitudinem sine fastu, Inferioris Humilitatem sine Contemptu retinebat. Magnatum, Famæ & Virtutum splendore, Æqualium, conversationis Dulcedine & Incantamentis, Inferiorum, comitate admirabili, animos sibi adjungebat ; & Veritati studium, Vitiis odium, Literis amorem, exemplo suo conciliabat. Vitia sic oderit etiam in seipso ut Virtutem vel in hoste veneratus sit. Haud nimium vernabat luxuriâ promissorum prompta Humanitas, nec Veritatem mentiebatur speciosis dictis, sed in Lingua, in Oculis, in Vultu, in toto denique corpore, atque omni vitæ cursu emicuit fides. Plura facere quam promittere magni animi esse censebat, & solidæ Virtutis, Virtutem præstare, potius quam præ se ferre. Amicos ex animo amavit & coluit, Inimicos Benefactis vincere aut contemnere, quam ulcisci maluit. Non sibi equidem soli exiftimavit Divitias datas, sed partem earum Amicos, partem Egentes Jure sibi optimo vendicare : quamplurium vota largitionibus implevit, quamplurium antevertit, de Pudore æquè ac Egestate sollicitus ; de Rep. denique bene mereri, bonos fovere, scleratissimis atque audacissimis os occludere, manusque constringere, eos quibus præfuit meliores reddere, nec solum fortunis corporibusque, sed animis etiam excolendis prospicere, summa illi Voluptas, & tota imperandi Ratio.

Jam vero quæ Oratio adeo augusta atque magnifica fit, ut Corporis firmitatem & Dignitatem

oris

stitit. Ob hoc solum pluribus imperare sibi in votis erat, ut benefaceret quamplurimis, & pereire Tempus Gubernatori censebat, quod non omne Reipublicæ commodis vacaret. Summæ Fortunæ Magnitudinem sine fastu, Inferioris Humilitatem sine Contemptu retinebat. Magnatum, Famæ & Virtutum splendore, Æqualium, conversationis Dulcedine & Incantamentis, Inferiorum, comitate admirabili, animos sibi adjungebat ; & Veritati studium, Vitiis odium, Literis amorem, exemplo suo conciliabat. Vitia sic oderit etiam in seipso ut Virtutem vel in hoste veneratus sit. Haud nimium vernabat luxuriâ promissorum prompta Humanitas, nec Veritatem mentiebatur speciosis dictis, sed in Lingua, in Oculis, in Vultu, in toto denique corpore, atque omni vitæ cursu emicuit fides. Plura facere quam promittere magni animi esse censebat, & solidæ Virtutis, Virtutem præstare, potius quam præ se ferre. Amicos ex animo amavit & coluit, Inimicos Benefactis vincere aut contemnere, quam ulcisci maluit. Non sibi equidem soli exiftimavit Divitias datas, sed partem earum Amicos, partem Egentes Jure sibi optimo vendicare : quamplurium vota largitionibus implevit, quamplurium antevertit, de Pudore æquè ac Egestate sollicitus ; de Rep. denique bene mereri, bonos fovere, scleratissimis atque audacissimis os occludere, manusque constringere, eos quibus præfuit meliores reddere, nec solum fortunis corporibusque, sed animis etiam excolendis prospicere, summa illi Voluptas, & tota imperandi Ratio.

Jam vero quæ Oratio adeo augusta atque magnifica fit, ut Corporis firmitatem & Dignitatem oris

oris virilem, ad vivum delineare, suisque adeo ut par est coloribus exornare posset, ut ex eadem fronte rideret amabilis serenitas, terribilis fulminaret Majestas, quarum alterâ amorem conciliare, alterâ obsequium cogere, alterâ demulcere & flectere, alterâ prosternere, utrâque certe impetrare solitus erat in vivis Noster. Quippe Vultus ipse Dignitatis suæ index ; oculique magni vividique ; robur non ducis modo sed militis ; & agilitas tanta, ut armis, saltu, equestri exercitio omnes facile anteiret, longe lateque Heroem ostendebant. Dixisses hanc domum à magno Hospite habitari, & quidem si à domicilio animi ad animum ipsum ascendamus, tanta diffimillimarum alioqui Virtutum in hâc augustissimâ floruit fede Harmonia & Concentus, ut licet universa Belli Pacisque ornamenta simul complexus est, nec Comitate Gravitas, nec Majestate Simplicitas, nec Parsimoniâ Liberalitas, nec Facilitate Justitia, nec Fortitudine & Bellico Ardore Benevolentia Candorque animi læderetur.

Sed ab hisce virtutibus, vulgaris tanquam fortis, revocant ad se jamdudum, atque omnem dicendi copiam absorbent, quæ in eo præcipue elixerunt animi Generositas & Munificentia. Hæ Virtutes cætera ornamenta ita Lucis suæ splendore complent, & quasi obtiegunt, ut contuentium oculos in se solas propemodum convertant. Ab hoc enim veluti fonte Virtutis & Gloriæ, promanatura est Moles illa ad cælum affurgens, cæloque cognata & amica, Bibliotheca CHICHEIO CODRINGTONIANA. Ad quam dignè laudandam Libro potius quam Oratione, & Digito prætereuntium magis quam Linguâ, nisi vel Ciceronis,

B

vel

oris virilem, ad vivum delineare, suisque adeo ut par est coloribus exornare posset, ut ex eadem fronte rideret amabilis serenitas, terribilis fulminaret Majestas, quarum alterâ amorem conciliare, alterâ obsequium cogere, alterâ demulcere & flectere, alterâ prosternere, utrâque certe impetrare solitus erat in vivis Noster. Quippe Vultus ipse Dignitatis suæ index ; oculique magni vividique ; robur non ducis modo sed militis ; & agilitas tanta, ut armis, saltu, equestri exercitio omnes facile anteiret, longe lateque Heroem ostendebant. Dixisses hanc domum à magno Hospite habitari, & quidem si à domicilio animi ad animum ipsum ascendamus, tanta diffimillimarum alioqui Virtutum in hâc augustissimâ floruit fede Harmonia & Concentus, ut licet universa Belli Pacisque ornamenta simul complexus est, nec Comitate Gravitas, nec Majestate Simplicitas, nec Parsimoniâ Liberalitas, nec Facilitate Justitia, nec Fortitudine & Bellico Ardore Benevolentia Candorque animi læderetur.

Sed ab hisce virtutibus, vulgaris tanquam fortis, revocant ad se jamdudum, atque omnem dicendi copiam absorbent, quæ in eo præcipue elixerunt animi Generositas & Munificentia. Hæ Virtutes cætera ornamenta ita Lucis suæ splendore complent, & quasi obtiegunt, ut contuentium oculos in se solas propemodum convertant. Ab hoc enim veluti fonte Virtutis & Gloriæ, promanatura est Moles illa ad cælum affurgens, cæloque cognata & amica, Bibliotheca CHICHEIO CODRINGTONIANA. Ad quam dignè laudandam Libro potius quam Oratione, & Digito prætereuntium magis quam Linguâ, nisi vel Ciceronis,

B

vel

vel Fundatoris sui, opus est. Sicut enim istiusmodi Aedificiis impares sunt columnae nisi firmissimæ, ita tanti Argumenti Pondus, tenue & vulgare Ingenium non sustinebit. Periclitaretur sumptuissimæ Aedis gloria, si minori quam quo extracta est animo, contingat laudari.

Et quidem sub Illius Auspiciis & Curâ fælicissimè surget Augusta Moles, qui largiendo & extruendo, obeundo Honores summos & relinquendo, & Viri Integerrimi & Fundatoris gloriam adeptus est ; qui in Aulâ Academicam retinuit Simplicitatem, in Academiâ Aulæ Elegantiam & Splendorem, Nobisque ea Sanctitatis Magnificentia ad Altare Regis Regum accedere dedit, ut Illius Cultui haud minus lautè incumbere possimus, quam stupendâ hâc CODRINGTONI Munificentia, Doctrinæ studiis vacare.

Jam vero quam hoc in CODRINGTONO generosi animi, quam augusti, non unum aliquem Liberalitate demereret, sed totius Literati orbi ambitu Munificantiam terminare ? Deum ipsum imitari, simulque omnia in commune profundere, & Beneficia non tam nostræ Aedi, quam humano generi præstare !

Quantum enim Ecclesiam, quantum universum Literatorum ordinem Beneficiis sibi obstrinxerit, illustre illud Religionis & bonarum Literarum Seminarium in *Barbadæ* Insulâ assurrectorum ad omne ævum testabitur. Magnum quidem, CODRINGTONE, & unice tuum est, in ultimos *Eois Occidentisque* quâ Sol uterque illustrat fines, Municientiam diffundere ; Terris Ethnicâ Ignorantiâ & Caligine obrutis Evangelii Lucem ostendere, Musisque quasi Spiritum & Vitam, Patriamque no-

vam

vel Fundatoris sui, opus est. Sicut enim istiusmodi Aedificiis impares sunt columnæ nisi firmissimæ, ita tanti Argumenti Pondus, tenue & vulgare Ingenium non sustinebit. Periclitaretur sumptuissimæ Aedis gloria, si minori quam quo extracta est animo, contingat laudari.

Et quidem sub Illius Auspiciis & Curâ fælicissimè surget Augusta Moles, qui largiendo & extruendo, obeundo Honores summos & relinquendo, & Viri Integerrimi & Fundatoris gloriam adeptus est ; qui in Aulâ Academicam retinuit Simplicitatem, in Academiâ Aulæ Elegantiam & Splendorem, Nobisque ea Sanctitatis Magnificentia ad Altare Regis Regum accedere dedit, ut Illius Cultui haud minus lautè incumbere possimus, quam stupendâ hâc CODRINGTONI Munificantia, Doctrinæ studiis vacare.

Jam vero quam hoc in CODRINGTONO generosi animi, quam augusti, non unum aliquem Liberalitate demereret, sed totius Literati orbis ambitu Munificantiam terminare ? Deum ipsum imitari, simulque omnia in commune profundere, & Beneficia non tam nostræ Aedi, quam humano generi præstare !

Quantum enim Ecclesiam, quantum universum Literatorum ordinem Beneficiis sibi obstrinxerit, illustre illud Religionis & bonarum Literarum Seminarium in *Barbadæ* Insulâ assurrectorum ad omne ævum testabitur. Magnum quidem, CODRINGTONE, & unice tuum est, in ultimos *Eois Occidentisque* quâ Sol uterque illustrat fines, Municientiam diffundere ; Terris Ethnicâ Ignorantiâ & Caligine obrutis Evangelii Lucem ostendere, Musisque quasi Spiritum & Vitam, Patriamque novam

vam donare, diffitissima loca Liberalitate conjungere, efficereque, ut utriusque Hemisphærii Incolæ, & tam barbari quam politiorum artium studiosi, uno ore, variis licet diffonisque linguis, Laudes Tuas concelebrarent.

Verum in medio ingentium Factorum cursu, faticere tandem ceperat mortalis ista pars, quæ immortalis, & tam magna meditantis animi, socia erat & impar Instrumentum. Qui in Castris quotidie sese ultro objecerat morti, tandem in ipsâ aulâ illi occurrebat, animo ubique victore, & supra Mortalitatis leges evepto. De statione suâ Avocationem ab Imperatore summo alacer & imperterritus Miles expectabat, & quamvis vincere amplius non posset, se tamen nec ab hoste, nec à morbo, nec à Naturâ ipsâ deficiente vinci patetur ; sed ratus, Imperatorem pugnantem mori oportere, ultimas horas, strenuissime cum Morte eluctando, clausit ; animamque humilem in agnitione sui, exultantem vero in Meritis CHRISTI, atque inter suspiria gemitusque sanctos triumphantem, eo Vultu, quo prosperrima excipere solebat, tranquillo, composito, exorrecto, resignabat. Sic ægrotavit, ut nemo dolentem cerneret, sic demigravit, ut nemo morientem videret. Demigravit quippe ab hominibus, ut adiret DEUM, & corpore correpsit in terram, ut spiritu subvolaret in cælum. Dignissimus tali & vitâ & morte, quarum altera gloriosorum laborum, altera Immortalitatis plena. In terris magnum erat, Doctrinâ, Virtute, Honore, Potestate, Divitiis, Fortunâ, consecutum fuisse quicquid prope in mortalem concidere potuisset : Sed in cælis, Divinâ favente Clementiâ, ut speramus, Angeli & Archangeli

Te

vam donare, diffitissima loca Liberalitate conjungere, efficereque, ut utriusque Hemisphærii Incolæ, & tam barbari quam politiorum artium studiosi, uno ore, variis licet diffonisque linguis, Laudes Tuas concelebrarent.

Verum in medio ingentium Factorum cursu, faticere tandem ceperat mortalis ista pars, quæ immortalis, & tam magna meditantis animi, socia erat & impar Instrumentum. Qui in Castris quotidie sese ultro objecerat morti, tandem in ipsâ aulâ illi occurrebat, animo ubique victore, & supra Mortalitatis leges evepto. De statione suâ Avocationem ab Imperatore summo alacer & imperterritus Miles expectabat, & quamvis vincere amplius non posset, se tamen nec ab hoste, nec à morbo, nec à Naturâ ipsâ deficiente vinci patetur ; sed ratus, Imperatorem pugnantem mori oportere, ultimas horas, strenuissime cum Morte eluctando, clausit ; animamque humilem in agnitione sui, exultantem vero in Meritis CHRISTI, atque inter suspiria gemitusque sanctos triumphantem, eo Vultu, quo prosperrima excipere solebat, tranquillo, composito, exorrecto, resignabat. Sic ægrotavit, ut nemo dolentem cerneret, sic demigravit, ut nemo morientem videret. Demigravit quippe ab hominibus, ut adiret DEUM, & corpore correpsit in terram, ut spiritu subvolaret in cælum. Dignissimus tali & vitâ & morte, quarum altera gloriosorum laborum, altera Immortalitatis plena. In terris magnum erat, Doctrinâ, Virtute, Honore, Potestate, Divitiis, Fortunâ, consecutum fuisse quicquid prope in mortalem concidere potuisset : Sed in cælis, Divinâ favente Clementiâ, ut speramus, Angeli & Archangeli

Te

Te ascriptum fuorum numero excipiunt, ambiunt, comitantur. Ubi nulla librorum cura, sed abditissima Scientiæ Mysteria uno conspicuntur intuitu & patefcunt ; ubi forsan ad CHICHELI Latus affides, & cum SHELDONO, BODLEIO, RATCLIFFIO, cæterisque hujus Academiæ munificentissimis Benefactoribus, diem agis, semper lætam, semper gloriosam, atque infra Te positam vides Augustissimam Tuam Molem, & quicquid grande in Terris vocamus.

Nos igitur, Te inter Triumphales Cælitum chорos relicto, Tuam in Confobrino Tuo spirantem adhuc Imaginem, Veneratione summâ prosequemur, & quæ Summa Votorum est, Tuum Animum, Tuam Virtutem, Tuam Fælicitatem exoptamus illi & auguramur. Macte CODRINGTONI Sanguis & Hæres, & in Consanguineas Virtutes & Gloriam eodem animi vigore ito. Nec majus habere possis Exemplum, nec proprius. Fac ut Illum tanquam superstitem nobis orbique repræsentes, & si fieri possit, ut nec Memoria ejus in Desiderium eat. Et nos, ne vel ingloria Tibi Turba videamur, aut Illi ingrata, operam dabimus, ut quemadmodum nos illi omnigenam Eruditionem, & Facundiam forsan ad celebrandas Ipsius Virtutes posthac idoneam, debituri sumus, sic Ille nobis verè Academicum debeat munus, Famam, nullo Senio morituram, suaque Marmore perenniorem.

ORA-

Te ascriptum fuorum numero excipiunt, ambiunt, comitantur. Ubi nulla librorum cura, sed abditissima Scientiæ Mysteria uno conspicuntur intuitu & patefcunt ; ubi forsan ad CHICHELI Latus affides, & cum SHELDONO, BODLEIO, RATCLIFFIO, cæterisque hujus Academiæ munificentissimis Benefactoribus, diem agis, semper lætam, semper gloriosam, atque infra Te positam vides Augustissimam Tuam Molem, & quicquid grande in Terris vocamus.

Nos igitur, Te inter Triumphales Cælitum chорос relicто, Tuam in Consobrino Tuo spirantem adhuc Imaginem, Veneratione summâ prosequemur, & quæ Summa Votorum est, Tuum Animum, Tuam Virtutem, Tuam Fælicitatem exoptamus illi & auguramur. Macte CODRINGTONI Sanguis & Hæres, & in Consanguineas Virtutes & Gloriam eodem animi vigore ito. Nec majus habere possis Exemplum, nec proprius. Fac ut Illum tanquam superstitem nobis orbique repræsentes, & si fieri possit, ut nec Memoria ejus in Desiderium eat. Et nos, ne vel ingloria Tibi Turba videamur, aut Illi ingrata, operam dabimus, ut quemadmodum nos illi omnigenam Eruditionem, & Facundiam forsan ad celebrandas Ipsius Virtutes posthac idoneam, debituri sumus, sic Ille nobis verè Academicum debeat munus, Famam, nullo Senio morituram, suaque Marmore perenniorem.

ORA-

ORATIO
HABITA
POSTERO DIE
Cum jacta sunt BIBLIOTHECAE
Fundamenta.

Ab EDV. YOUNG, LL.B. Coll. Om. Anim.
Socio.

Tectum, Augustum, Ingens, centum sublime columnis
Urbe fuit summâ. --- Virg.

Edita rogatu HÆREDIS dignissimi.

ORATIO
HABITA
POSTERO DIE
Cum jacta sunt BIBLIOTHECAE
Fundamenta.

Ab EDV. YOUNG, LL.B. Coll. Om. Anim.
Socio.

*Tectum, Augustum, Ingens, centum sublime columnis
Urbe fuit summâ. ————— Virg.*

Edita rogatu HÆREDIS dignissimi.

СОЛТАНО

АТИНА

ДИФИДО

КОПРОЛІГІЯЛІМО

АПТЕКАРІЯ

СОЛТАНО АТИНА ДИФИДО
КОПРОЛІГІЯЛІМО

АПТЕКАРІЯ

СОЛТАНО АТИНА ДИФИДО
КОПРОЛІГІЯЛІМО

TO THE
LADIES
OF THE
Codrington-Family,
Present at the Laying the
FOUNDATION-STONE.

LADIES,
 You are surpriz'd, and justly, to find Your
 selves Here, in such very new Circumstances,
 formidably inclosed by Latin, in the midst of
 Strangers, that do not so much as speak your
 own Tongue. You may seem to your selves like the beau-
 tiful Family of Darius (which You have so often ad-
 mired) Respectfully Distressed, and as it were made
 Prisoners by One that pretends to wait on You with his
 Esteem. Or rather You may appear, like the Fair Sa-
 bines, (You know the Story) Caught at a Solemnity
 to which You were invited, and detain'd in Roman
 Districts without Your Consent. To encrease these Your
 false Apprehensions of Danger and Distress, the Cri-
 ticks, it is not Improbable, make an Outcry, and half
 draw their Pens in your Favour. They vow it is an
 Unheard of, Irregular, and Barbarous Usage; and,
 like bold Knight-Errants, will break your fancy'd
 Bonds, and rescue the lovely and innocent Captives from
 a Castle in the Air. As it is usual for the Combatant
 first to look on the Scene of Battle, then to turn aside

C

and

[17]

TO THE
LADIES
OF THE
Codrington-Family,
Present at the Laying the
FOUNDATION-STONE.

LADIES,

Y
 OU are surpriz'd, and justly, to find Your
 selves Here, in such very new Circumstances,
 formidably inclosed by Latin, in the midst of
 Strangers, that do not so much as speak your
 own Tongue. You may seem to your selves like the beau-
 tiful Family of Darius (which You have so often ad-
 mired) Respectfully Distressed, and as it were made
 Prisoners by One that pretends to wait on You with his
 Esteem. Or rather You may appear, like the Fair Sa-
 bines, (You know the Story) Caught at a Solemnity
 to which You were invited, and detain'd in Roman
 Districts without Your Consent. To encrease these Your
 false Apprehensions of Danger and Distress, the Cri-
 ticks, it is not Improbable, make an Outcry, and half
 draw their Pens in your Favour. They vow it is an
 Unheard of, Irregular, and Barbarous Usage; and,
 like bold Knight-Errants, will break your fancy'd
 Bonds, and rescue the lovely and innocent Captives from
 a Castle in the Air. As it is usual for the Combatant
 first to look on the Scene of Battle, then to turn aside

C

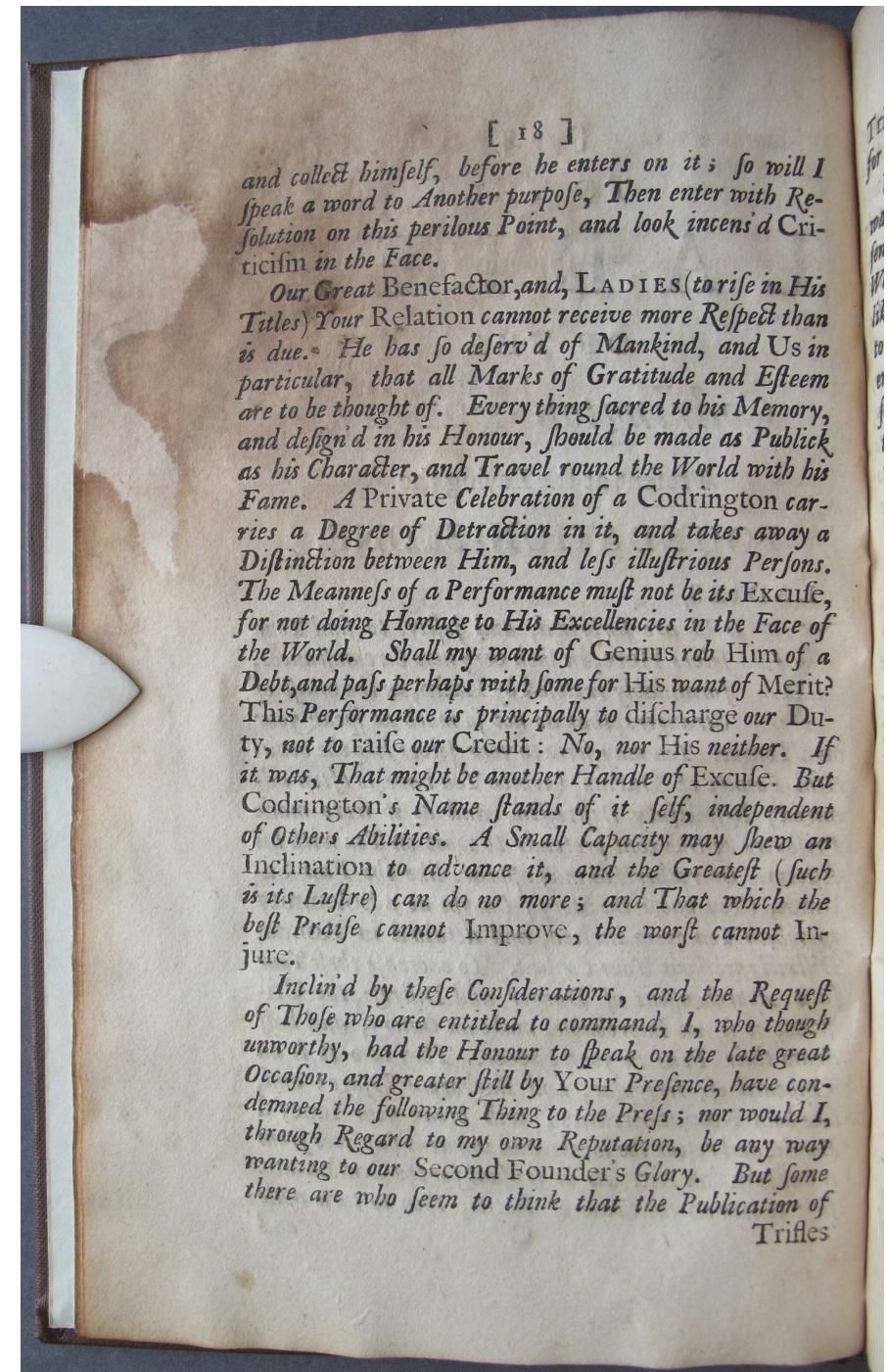

and collect himself, before he enters on it ; so will I speak a word to Another purpose, Then enter with Resolution on this perilous Point, and look incens'd Criticism in the Face.

Our Great Benefactor, and, LADIES (to rise in His Titles) Your Relation cannot receive more Respect than is due. He has so deserv'd of Mankind, and Us in particular, that all Marks of Gratitude and Esteem are to be thought of. Every thing sacred to his Memory, and design'd in his Honour, should be made as Publick as his Character, and Travel round the World with his Fame. A Private Celebration of a Codrington carries a Degree of Detraction in it, and takes away a Distinction between Him, and less illustrious Persons. The Meanness of a Performance must not be its Excuse, for not doing Homage to His Excellencies in the Face of the World. Shall my want of Genius rob Him of a Debt, and pass perhaps with some for His want of Merit? This Performance is principally to discharge our Duty, not to raise our Credit : No, nor His neither. If it was, That might be another Handle of Excuse . But Codrington's Name stands of it self, independent of Others Abilities. A Small Capacity may shew an Inclination to advance it, and the Greatest (such is its Lustre) can do no more; and That which the best Praise cannot Improve , the worst cannot Injure.

Inclin'd by these Considerations, and the Request of Those who are entitled to command, I, who though unworthy, had the Honour to speak on the late great Occasion, and greater still by Your Presence, have condemned the following Thing to the Press; nor would I, through Regard to my own Reputation, be any way wanting to our Second Founder's Glory. But some there are who seem to think that the Publication of

Trifles

Trifles wants no Apology ; by Such, I beg to be excus'd, for this Their Deviation for I think it none at all.

When I had once determin'd to Print, my Busines was to hide the Slenderness of the Performance, and send it abroad in some Importance foreign to its own Worth. My Art was, LADIES, to throw over it something like (with Respect be it mention'd) a Hoop-petticoat, to swell it into Notice, and make it strut in the Reader's Imagination beyond it self. Nothing then certainly so proper as a Female Patronage? And Who, in that kind, can blame my Choice? What Other Name could make it a more specious Imposition, or carry it into the World with greater Credit? Nor is it more than just, that You who rob'd me of my Audience when I spoke (for who could Attend when You were Present?) should give me my Readers now I Print.

But, to give the Word of Battle, I write in a learned Tongue;—Yes, and therefore I write to You. Not because You understand it, but because, I hope, You do not. For it is, I fear, my Interest not to be too well understood by those whose Favour I seek; I am sure it is Your Interest not to be led into Inconveniences, the Patron's common Fate, through a Colour of Respect. From some of the Patron's Inconveniences You will be freed, by my Odd Method of Inscribing to You a Piece in a strange Language. By This Method I give an Opportunity, to You ever welcome, of shewing Good Nature without Violence to Your Opinion; I exempt You from the hard Necessity of putting Your selves, or the Writer out of Countenance. You may favour the Unworthy without Blame; nay to Your Commendation, since pure Humanity inclines You to it, and Judgement does not interpose.

Besides these, there are many weighty Motives to This Practice. Is it Nothing to have it said in after time,

C 2

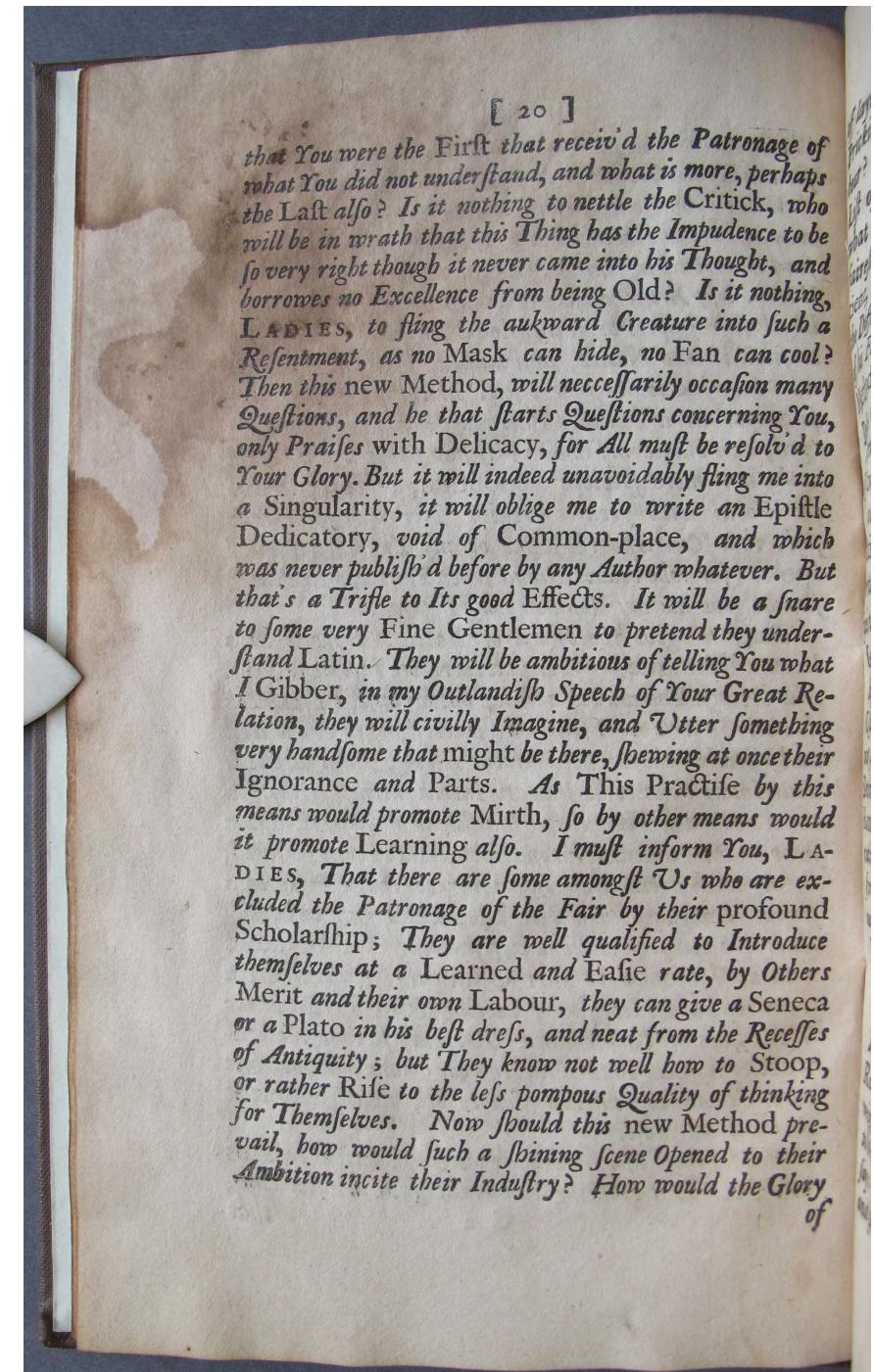
that

Trifles wants no Apology ; by Such, I beg to be excus'd, for this Their Deviation for I think it none at all. When I had once determin'd to Print, my Busines was to hide the Slenderness of the Performance, and send it abroad in some Importance foreign to its own Worth. My Art was, LADIES, to throw over it something like (with Respect be it mention'd) a Hoop-petticoat, to swell it into Notice, and make it strut in the Reader's Imagination beyond it self. Nothing then certainly so proper as a Female Patronage? and Who, in that kind, can blame my Choice? What Other Name could make it a more specious Imposition, or carry it into the World with greater Credit? Nor is it more than just, that You who rob'd me of my Audience when I spoke (for who could Attend when You were Present?) should give me my Readers now I Print.

But, to give the Word of Battle, I write in a learned Tongue;—Yes, and therefore I write to You. Not because You understand it, but because, I hope, You do not. For it is, I fear, my Interest not to be too well understood by those whose Favour I seek; I am sure it is Your Interest not to be led into Inconveniences, the Patron's common Fate, through a Colour of Respect. From some of the Patron's Inconveniences You will be freed, by my Odd Method of Inscribing to You a Piece in a strange Language. By This Method I give an Opportunity, to You ever welcome, of shewing Good Nature without Violence to Your Opinion; I exempt You from the hard Necessity of putting Your selves, or the Writer out of Countenance. You may favour the Unworthy without Blame; nay to Your Commendation, since pure Humanity inclines You to it, and Judgment does not interpose.

Besides these, there are many weighty Motives to This Practice. Is it Nothing to have it said in after time,
C 2 that

that You were the First that receiv'd the Patronage of what You did not understand, and what is more, perhaps the Last also? Is it nothing to nettle the Critick, who will be in wrath that this Thing has the Impudence to be so very right though it never came into his Thought, and borrowes no Excellence from being Old? Is it nothing, LADIES, to fling the awkward Creature into such a Resentment, as no Mask can hide, no Fan can cool? Then this new Method, will necceſſarily occasion many Questions, and he that starts Queſtions concerning You, only Praifes with Delicacy, for All must be resolv'd to Your Glory. But it will indeed unavoidably fling me into a Singularity, it will oblige me to write an Epiftle Dedicatory, void of Common-place, and which was never publish'd before by any Author whatever. But that's a Trifle to Its good Effects. It will be a ſnare to ſome very Fine Gentlemen to pretend they understand Latin. They will be ambitious of telling You what I Gibber, in my Outlandiſh Speech of Your Great Relation, they will civilly Imagine, and Utter ſomething very handsome that might be there, ſhewing at once their Ignorance and Parts. As This Practife by this means would promote Mirth, ſo by other means would it promote Learning alſo. I muſt inform You, LADIES, That there are ſome amongſt Us who are excluded the Patronage of the Fair by their profound Scholarſhip; They are well qualifi'd to Introduce themſelves at a Learned and Eafie rate, by Others Merit and their own Labour, they can give a Seneca or a Plato in his beſt dress, and neat from the Receſſes of Antiquity; but They know not well how to Stoop, or rather Rife to the leſs pompoſe Quality of thinking for Themſelves. Now ſhould this new Method prevail, how would ſuch a ſhining ſcene Opened to their Ambition incite their Industry? How would the Glory of

of laying Greek or Hebrew in a fair hand without Pricking it, without giving Offence, push on their Labour? With what pleasure would they examine a List of Toasts for a Patron to Aristotle, and debate what Complexion would cast on his Metaphysicks the fairest Light. Each new Beauty would publish an Antient, and the admiring Editor would see through all the Difficulties of Criticism, as much by the Assistance of his Fair Patronesses Eyes as his Own. And as this Method would give Us the Antients, so I do not Despair but that it might Polish some Moderns also. Since I expect the Dedication should be English, though The Work be not, this Method would be a Temptation to some very Learned Men, great Restorers of Greek and Latin, to attain the Accomplishment of being able to write a Page in their Mother-Tongue. Again, since it will be Odd to see the Tranllation in the Young Gentleman's Study, and the Original in his Sisters, I hope this Practice will check the immoderate Use, and Usurpation of Translation amongst Us; which begins not so much to Illustrate and Endear, as to Supplant and Dethrone the Original. I would fain have Tully turn Roman, and recover his Latinity among Men of Education. Without any Disrespect to, nay, out of pure Value for the Excellence of English Poetry, I would not have our Curiosity stop short of Trapp in Latin, and Pope in Greek.

I shall add but one Motive more, but that very Substantial. This Practise absolves You from any Obligation of Reading what is presented to You. To these Reasons I shall joyn One Authority, and that of weight. The Bookseller, since I will not be so kind as to Write up to a Publick Censure, approves of This; He says it will make People Stare, it is Absurd enough, and perfectly Right.

On

of laying Greek or Hebrew in a fair hand without Pricking it, without giving Offence, push on their Labour? With what pleasure would they examine a List of Toasts for a Patron to Aristotle, and debate what Complexion would cast on his Metaphysicks the fairest Light. Each new Beauty would publish an Antient, and the admiring Editor would see through all the Difficulties of Criticism, as much by the Assistance of his Fair Patronesses Eyes as his Own. And as this Method would give Us the Antients, so I do not Despair but that it might Polish some Moderns also. Since I expect the Dedication should be English, though The Work be not, this Method would be a Temptation to some very Learned Men, great Restorers of Greek and Latin, to attain the Accomplishment of being able to write a Page in their Mother-Tongue. Again, since it will be Odd to see the Translation in the Young Gentleman's Study, and the Original in his Sisters, I hope this Practice will check the immoderate Use, and Usurpation of Translation amongst Us; which begins not so much to Illustrate and Endear, as to Supplant and Dethrone the Original. I would fain have Tully turn Roman, and recover his Latinity among Men of Education. Without any Disrespect to, nay, out of pure Value for the Excellence of English Poetry, I would not have our Curiosity stop short of Trapp in Latin, and Pope in Greek.

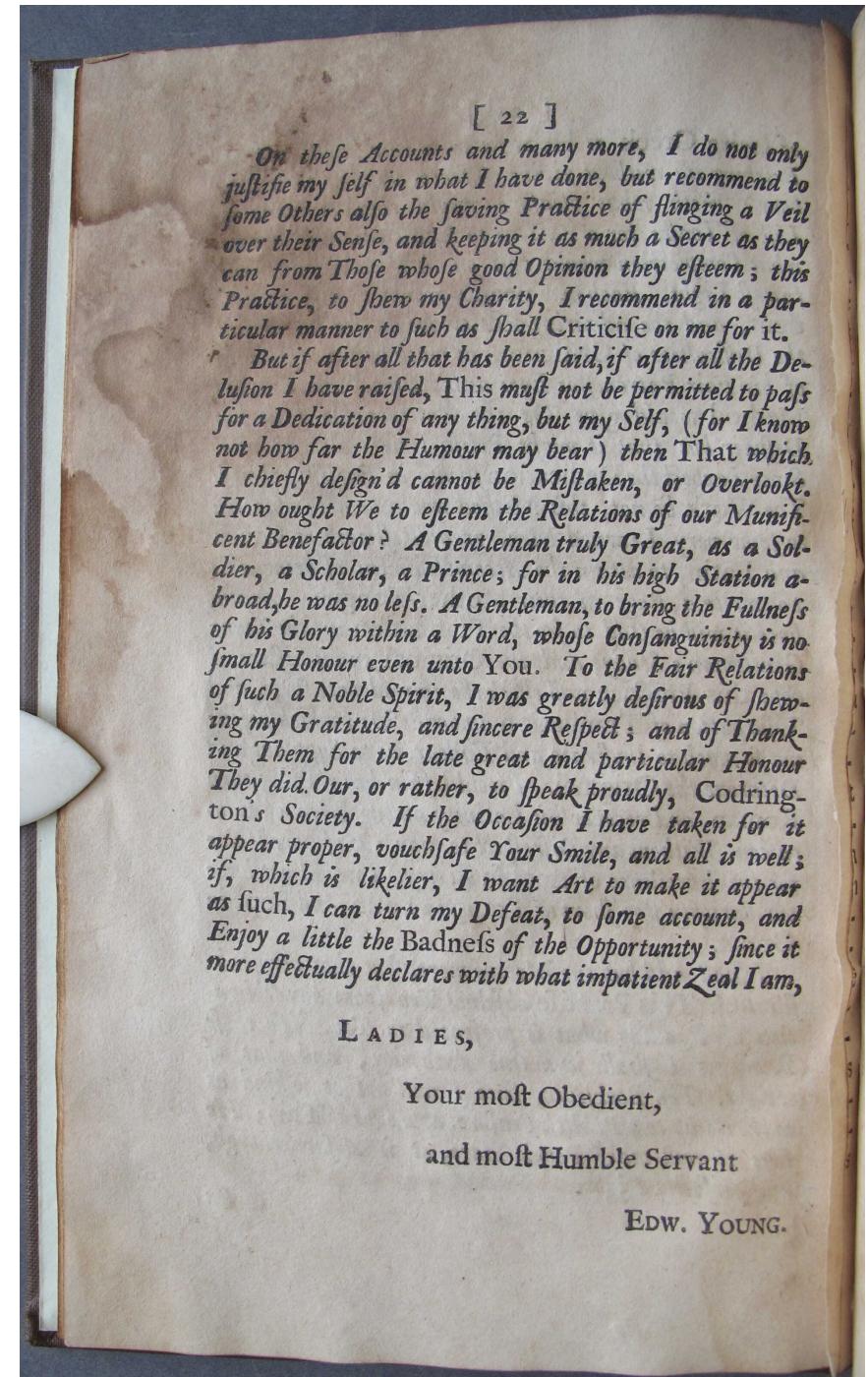
I shall add but one Motive more, but that very Substantial. This Practise absolves You from any Obligation of Reading what is presented to You. To these Reasons I shall joyn One Authority, and that of weight. The Bookseller, since I will not be so kind as to Write up to a Publick Censure, approves of This; He says it will make People Stare, it is Absurd enough, and perfectly Right.

On

On these Accounts and many more, I do not only justifie my self in what I have done, but recommend to some Others also the saving Practice of flinging a Veil over their Sense, and keeping it as much a Secret as they can from Those whose good Opinion they esteem ; this Practice, to shew my Charity, I recommend in a particular manner to such as shall Criticise on me for it.

But if after all that has been said, if after all the Delusion I have raised, This must not be permitted to pass for a Dedication of any thing, but my Self, (for I know not how far the Humour may bear) then That which I chiefly design'd cannot be Mistaken, or Overlookt. How ought We to esteem the Relations of our Munificent Benefactor? A Gentleman truly Great, as a Soldier, a Scholar, a Prince; for in his high Station abroad, he was no less. A Gentleman, to bring the Fullness of his Glory within a Word, whose Consanguinity is no small Honour even unto You. To the Fair Relations of such a Noble Spirit, I was greatly desirous of shewing my Gratitude, and sincere Respect ; and of Thanking Them for the late great and particular Honour They did Our, or rather, to speak proudly, Codrington's Society. If the Occasion I have taken for it appear proper, vouchsafe Your Smile, and all is well; if, which is likelier, I want Art to make it appear as such, I can turn my Defeat, to some account, and Enjoy a little the Badness of the Opportunity; since it more effectually declares with what impatient Zeal I am, LADIES,

Your most Obedient,
and most Humble Servant
EDW. YOUNG.

ORATIO, &c.

CUM nec uberrima mihi contingit dicendi materies, nec feliciori Manu penitus intacta, non est, Auditores dignissimi, cur prolixam & splendidam expectetis
 Orationem à Tenuitate & Imperitiâ meâ. Quid enim de copiosissimis CODRINGTONI Laudibus à *Cotesio* Nostro celebratis est reliquum mihi, præter prima Murorum surgentium Vestigia, præter hoc, quod spectatis, Marmor? Sed Vos Adeftis: A *Quibusdam* vel Audiri Magnum est; & Afflatûs Divini nequaquam Expers. Si quid igitur paulò Fæcundius, si quid ab Oratoris Dignitate minus abhorrens ore rudi, & inexercitato forfitan exciderit, apud Vos sit omnis, ut oportet, Gloria. Si quid de BIBLIOTHECA minus *Indoctum*, si quid post *Cotesium* minus auditoribus *Insulfum*, si quid in *hise* CODRINGTONI laudibus minus *Humile*, si quid coram Vobis *Inelegans* minus, à me proferetur, Vobis Omnibus, vel potius, Academicci, ut Favorem vestrum mihi conciliem magis, (a)^(a) *Hise Solis* acceptum refero. Ne quis tamen Adulatio-nis insimulet, succensere me fateor, quod Hof-pites Hæ suavissimæ dum Oratoris Vim suppeditant, Ambitionem Oratoris angunt. Augent hanc Frequentiam, Auditores minuunt; vel *Præfentes*

D

mihi

(a) Adfuerunt Fœminæ Generosæ Codringtono cognatæ

ORATIO, &c.

CUM nec uberrima mihi contingit dicendi materies, nec feliciori Manu penitus intacta, non est, Auditores dignissimi, cur prolixam & splendidam expectetis
 Orationem à Tenuitate & Imperitiâ meâ. Quid enim de copiosissimis CODRINGTONI Laudibus à *Cotesio* Nostro celebratis est reliquum mihi, præter prima Murorum surgentium Vestigia, præter hoc, quod spectatis, Marmor? Sed Vos Adeftis: A *Quibusdam* vel Audiri Magnum est; & Afflatûs Divini nequaquam Expers. Si quid igitur paulò Fæcundius, si quid ab Oratoris Dignitate minus abhorrens ore rudi, & inexercitato forfitan exciderit, apud Vos sit omnis, ut oportet, Gloria. Si quid de BIBLIOTHECA minus *Indoctum*, si quid post *Cotesium* minus auditoribus *Insulfum*, si quid in *hise* CODRINGTONI laudibus minus *Humile*, si quid coram Vobis *Inelegans* minus, à me proferetur, Vobis Omnibus, vel potius, Academicci, ut Favorem vestrum mihi conciliem magis, (a) *Hise Solis* acceptum refero. Ne quis tamen Adulatio-nis insimulet, succensere me fateor, quod Hof-pites Hæ suavissimæ dum Oratoris Vim suppeditant, Ambitionem Oratoris angunt. Augent hanc Frequentiam, Auditores minuunt; vel *Præfentes*

(a) Adfuerunt Fœminæ Generosæ Codringtono cognatæ.

D

mihi

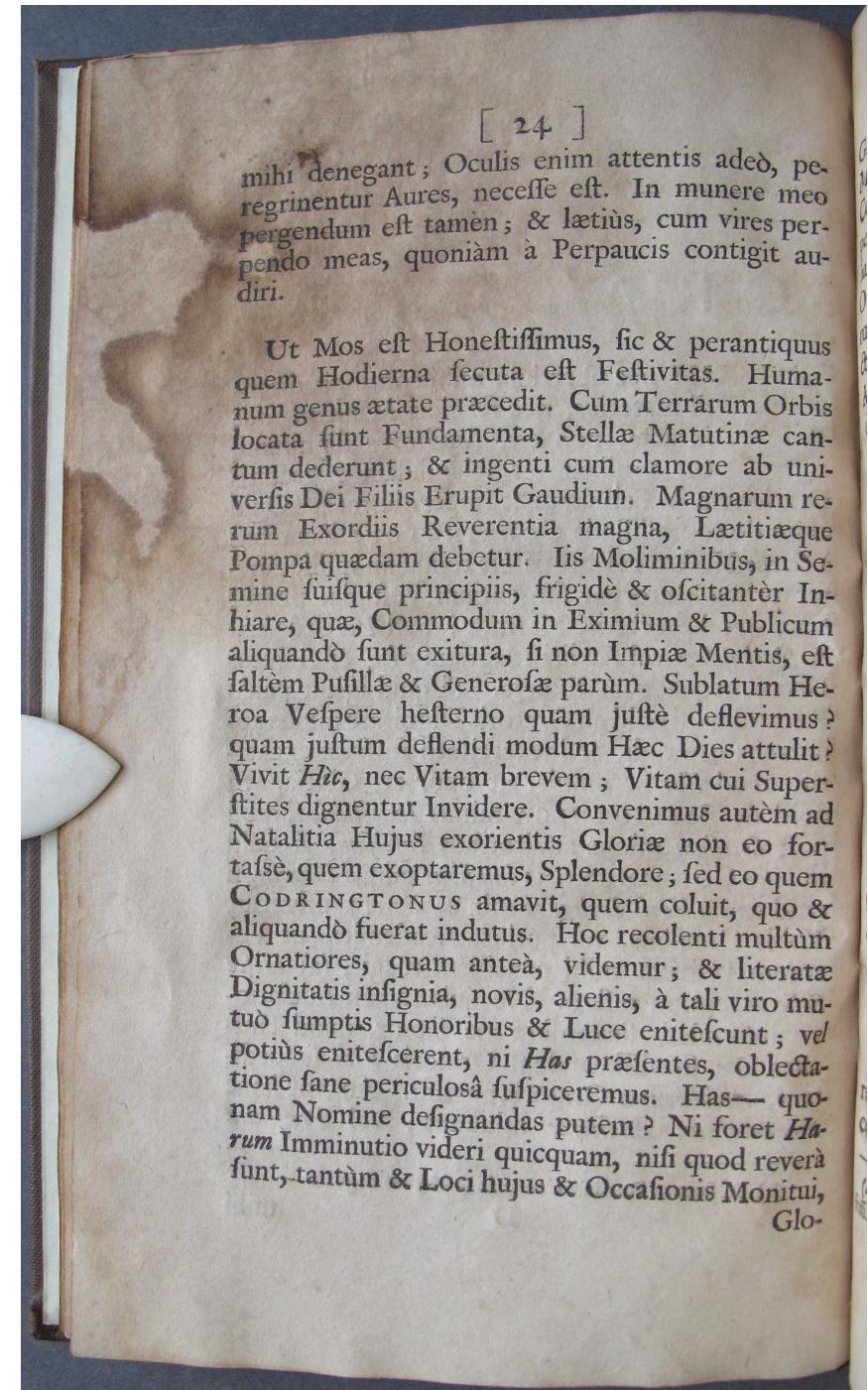
mihi denegant ; Oculis enim attentis adeò, peregrinentur Aures, necesse est. In munere meo pergendum est tamen ; & lætiùs, cum vires pependi meas, quoniàm à Peraucis contigit audiiri.

Ut Mos est Honestissimus, sic & perantiquus quem Hodierna secuta est Festivitas. Humanum genus ætate præcedit. Cum Terrarum Orbis locata sunt Fundamenta, Stellæ Matutinæ cantum dederunt ; & ingenti cum clamore ab universis Dei Filiis Erupit Gaudium. Magnarum rerum Exordiis Reverentia magna, Lætitiaeque Pompa quædam debetur. Iis Moliminibus, in Semine suisque principiis, frigidè & oscitantè Inhiare, quæ, Commodum in Eximium & Publicum aliquandò sunt exitura, si non Impiæ Mentis, est saltē Pusillæ & Generofæ parùm. Sublatum Herœa Vespere hesterno quam justè deflevimus ? quam justum deflendi modum Hæc Dies attulit ? Vivit *Hic*, nec Vitam brevem ; Vitam cui Superstites dignentur Invidere. Convenimus autem ad Natalitia Hujus exorientis Gloriæ non eo fortasse, quem exoptaremus, Splendore ; sed eo quem CODRINGTONUS amavit, quem coluit, quo & aliquandò fuerat indutus. Hoc recolenti multū Ornatores, quam anteà, videmur ; & literatæ Dignitatis insignia, novis, alienis, à tali viro multo sumptis Honoribus & Luce enitescunt ; vel potius enitescerent, ni *Has* præsentes, oblectatione sane periculosâ suspiceremus. *Has*— quoniam Nomine designandas putem ? Ni foret *Harum* Imminutio videri quicquam, nisi quod revera fuit, tantum & Loci hujus & Occasionis Monitui,

Glo-

mihi denegant ; Oculis enim attentis adeò, peregrinentur Aures, necesse est. In munere meo pergendum est tamen ; & lætiùs, cum vires pependi meas, quoniàm à Perpaucis contigit audiiri.

Ut Mos est Honestissimus, sic & perantiquus quem Hodierna secuta est Festivitas. Humanum genus ætate præcedit. Cum Terrarum Orbis locata sunt Fundamenta, Stellæ Matutinæ cantum dederunt ; & ingenti cum clamore ab universis Dei Filiis Erupit Gaudium. Magnarum rerum Exordiis Reverentia magna, Lætitiaeque Pompa quædam debetur. Iis Moliminibus, in Semine suisque principiis, frigidè & oscitantè Inhiare, quæ, Commodum in Eximium & Publicum aliquandò sunt exitura, si non Impiæ Mentis, est saltē Pusillæ & Generofæ parùm. Sublatum Herœa Vespere hesterno quam justè deflevimus ? quam justum deflendi modum Hæc Dies attulit ? Vivit *Hic*, nec Vitam brevem ; Vitam cui Superstites dignentur Invidere. Convenimus autem ad Natalitia Hujus exorientis Gloriæ non eo fortasse, quem exoptaremus, Splendore ; sed eo quem CODRINGTONUS amavit, quem coluit, quo & aliquandò fuerat indutus. Hoc recolenti multū Ornatores, quam anteà, videmur ; & literatæ Dignitatis insignia, novis, alienis, à tali viro multo sumptis Honoribus & Luce enitescunt ; vel potius enitescerent, ni *Has* præsentes, oblectatione sane periculosâ suspiceremus. *Has*— quoniam Nomine designandas putem ? Ni foret *Harum* Imminutio videri quicquam, nisi quod revera fuit, tantum & Loci hujus & Occasionis Monitui, Glo-

Gloriaeque Musarum indulgerem, ut Appellarem
Musas. O Musas non Academicis solummodo
Colendas! Si vultus tales Musarum cohors sem-
per extulisset, non habuisset quod in ipsâ Bar-
barie timeret. Tuam Græciam, Tuam Romam,
O CODRINGTONE, conservasset; & nunc die-
rum non resarfisses Ruinas, sed florentissimam Do-
ctrinæ fortunam consummasses; Quam lautè, quam
Animosè ex Hisce vel Fundamentis, & adhuc equi-
dem vix Fundamentis, innotescit abundè.

In istoc verò Marmor, quod Hic præsertim ob-
servandum venit, ut Argumenti Caput, oculos
intendamus: Nunc primùm, nunc supremū no-
bis in conspectu est; mox etenim Moenia in cæ-
lum evecta gloriofissimè Tenebris damnabunt. Pax,
Salus, Honor, Imperium, Ecclesia Scientiis, &
Artibus innituntur; Artes & Scientiæ Huic Fun-
damento. Et si parvum est quod loquimur, ab
Hoc Assorrecturus est Saxo Fundator Inclytissi-
mus; quem Aspici vel in Marmore Humani ge-
neris interest, si tam pulchros in Ufus apud Il-
lustrium Imagines Hodie, quam Olim, fervet
Æmulatio. Effundantur ergo Flores, innectantur
Corollæ--- sed nullus Aliundè petitus Honos, Un-
ctio nulla in Famam & Consecrationem Hujus
Saxi desideratur, quod Tale Nomen habet Inscrip-
tum, (a)^(a) Tali Manu Terræ demandatur.

En! Historiam brevem, sacram Posteris, citatæ
rerum humanarum Vertigini probè quidèm ac-
commodatam, speramus tamè inutilem. (b)^(b) Hanc

D 2

ete-

(a) Hæredis dignissimi.

(b) Inscriptionem Marmoris terra de-
fossi.

Gloriaeque Musarum indulgerem, ut Appellarem
Musas. O Musas non Academicis solummodo
Colendas! Si vultus tales Musarum cohors sem-
per extulisset, non habuisset quod in ipsâ Bar-
barie timeret. Tuam Græciam, Tuam Romam,
O CODRINGTONE, conservasset; & nunc die-
rum non resarfisses Ruinas, sed florentissimam Do-
ctrinæ fortunam consummasses; Quam lautè, quam
Animosè ex Hisce vel Fundamentis, & adhuc equi-
dem vix Fundamentis, innotescit abundè.

In istoc verd Marmor, quod Hic præsertim ob-
servandum venit, ut Argumenti Caput, oculos
intendamus: Nunc primùm, nunc supremū no-
bis in conspectu est; mox etenim Moenia in cæ-
lum evecta gloriofissimè Tenebris damnabunt. Pax,
Salus, Honor, Imperium, Ecclesia Scientiis, &
Artibus innituntur; Artes & Scientiæ Huic Fun-
damento. Et si parvum est quod loquimur, ab
Hoc Assorrecturus est Saxo Fundator Inclytissi-
mus; quem Aspici vel in Marmore Humani ge-
neris interest, si tam pulchros in Ufus apud Il-
lustrium Imagines Hodie, quam Olim, fervet
Æmulatio. Effundantur ergo Flores, innectantur
Corollæ--- sed nullus Aliundè petitus Honos, Un-
ctio nulla in Famam & Consecrationem Hujus
Saxi desideratur, quod Tale Nomen habet Inscrip-
tum, (a) Tali Manu Terræ demandatur.

En! Historiam brevem, sacram Posteris, citatæ
rerum humanarum Vertigini probè quidèm ac-
commodatam, speramus tamè inutilem. (b) Hanc

(a) Hæredis dignissimi. (b) Inscriptionem Marmoris terra de-
fossi.

etenim *Notitiam intus Clausam*, Sacrificiorum ritu Gentilium, non nisi *Interitu* suo Hæc strues appetiet ; & ut fiat *Oraculum*, necesse est, quod Dii averruncent, ut priùs fiat *Victima*. Dies autem, verendum est, adveniet, in qua Decus Hoc Orbis Literati, quod nondūm est, non diutiū erit. Hoc in loco ruinosum, & informem Cumulum amolita sera *Gens Hominum*, nisu non minori quam Hodiè materiem Elaboratam undiquaque collectam hoc coacervamus, *Lapidem Hunc* inveniet ; & Gratitudinem nostram eheu ! quam Parvam, quam Magnam CODRINGTONI Gloriam *hoc scripto* leget. Nec nullo leget negotio. Tenebris pulvereque detersis, Temporum diversitas, & ipsarum forsà Literarum imperitia Nubem obducent alteram : CODRINGTONUM paulatim *Excudet*; & de Literulâ quâque in lucem reductâ *Victoram* quandam reportabit. Erit *Doctrina*, nec Multorum, illud scire, quod nunc ignorare (percrebuit adeo CODRINGTONI fama) quiddam habet difficile. (a)^(a) *Hearnium Alterum Verbis Multilatis totum incumbentem, fortiter, obstinate, contractis superciliis infixum, & Temporibus suis hoc è Saxo Ingenii sui Vi vel Duritie potius, Lumen elidentem videor videre.* Prout ipse nunc Loquor, Tacentibus Vobis, Hic Lapis *Docebit*, cum instructissimum Hoc Museum, proh Dolor ! defiit *Docere*. Summa verò Mali, quod veremur, hæc est ; Quod *Est* Capitolium, Quod Lyceum, Hæc Erit *Bibliotheca*.

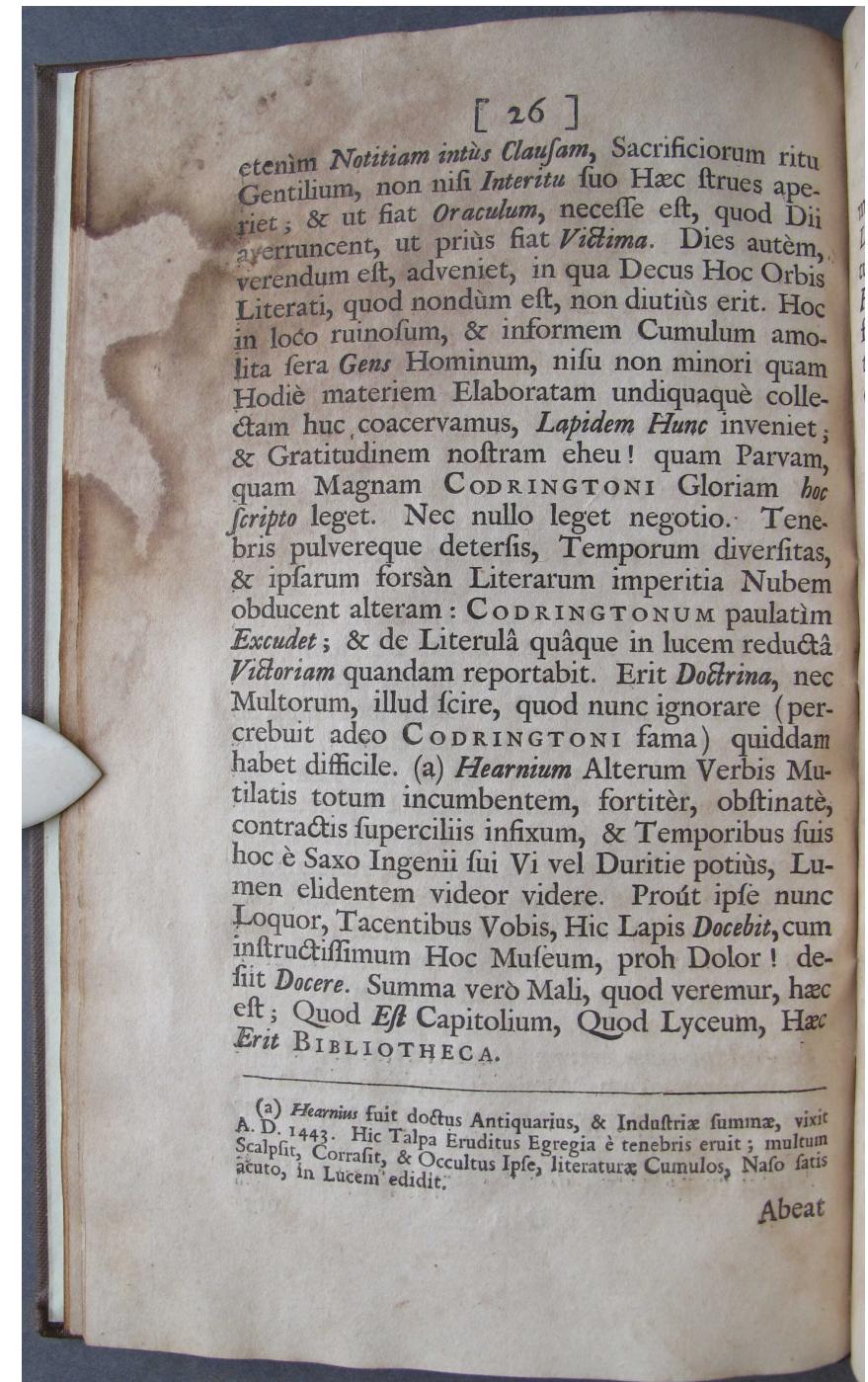
Abeat

(a) *Hearnius* fuit doctus Antiquarius, & Industriæ summæ, vixit A.D. 1443. Hic Talpa Eruditus Egregia è tenebris eruit ; multum Scalpfit, Corrasit, & Occultus Ipse, literaturæ Cumulos, Naso fatus acuto, in Lucem edidit.

etenim *Notitiam intus Clausam*, Sacrificiorum ritu Gentilium, non nisi *Interitu* suo Hæc strues appetiet ; & ut fiat *Oraculum*, necesse est, quod Dii averruncent, ut priùs fiat *Victima*. Dies autem, verendum est, adveniet, in qua Decus Hoc Orbis Literati, quod nondūm est, non diutiū erit. Hoc in loco ruinosum, & informem Cumulum amolita sera *Gens Hominum*, nisu non minori quam Hodiè materiem Elaboratam undiquaque collectam hoc coacervamus, *Lapidem Hunc* inveniet ; & Gratitudinem nostram eheu ! quam Parvam, quam Magnam CODRINGTONI Gloriam *hoc scripto* leget. Nec nullo leget negotio. Tenebris pulvereque detersis, Temporum diversitas, & ipsarum forsà Literarum imperitia Nubem obducent alteram : CODRINGTONUM paulatim *Excudet*; & de Literulâ quâque in lucem reductâ *Victoram* quandam reportabit. Erit *Doctrina*, nec Multorum, illud scire, quod nunc ignorare (percrebuit adeo CODRINGTONI fama) quiddam habet difficile. (a) *Hearnium Alterum Verbis Multilatis totum incumbentem, fortiter, obstinate, contractis superciliis infixum, & Temporibus suis hoc è Saxo Ingenii sui Vi vel Duritie potius, Lumen elidentem videor videre.* Prout ipse nunc Loquor, Tacentibus Vobis, Hic Lapis *Docebit*, cum instructissimum Hoc Museum, proh Dolor ! defiit *Docere*. Summa verò Mali, quod veremur, hæc est ; Quod *Est* Capitolium, Quod Lyceum, Hæc Erit *BIBLIOTHECA*.

(a) *Hearnius* fuit doctus Antiquarius, & Industriæ summæ, vixit A.D. 1443. Hic Talpa Eruditus Egregia è tenebris eruit ; multum Scalpfit, Corrasit, & Occultus Ipse, literaturæ Cumulos, Naso fatus acuto, in Lucem edidit.

Abeat

Abeat nihilominus, & recedat præsaga mali mens, & quicquid omen sapis Infaustum ; Omne Lætum Hic Locus & Occasio Rogat ; Omne Lætum Dat, & animo depingit. Cum Ima Telluris Heros Virgilianus subibat, ut in hoc Ædificii Profundum à nobis descenditur, fertur aspexisse Futura sui Generis Lumina, & Absenti Gloria, Victoriis, Imperio, è longinquò potitum fuisse. Ingentes Domus CODRINGTONIANÆ Filios, Theologos, Medicos, Jurisconsultos ordine longo splendentique *Hinc* procedentes, & Nostrum est Aspicere, & Aspectis Triumphare. *Hos* Reipublicæ dat Fundator ; Donum Ingens ! ni Moriens didisset : Donum Ingens ! ni *Iacturâ Minus*. *Hos* dat Reipublicæ, & dat in Perpetuum ; Uxore non Auctus Mundum, ut Vir, amplexus est ; non Prole, Posteritatem adoptavit : eò magis ab Humano Genere Deflendus, quod materiem in Gaudia sua tam abundantem suppeditandem curavit.

Fundamenta vero satìs habemus Inspecta ; se tandem tollat Oratio, & in Amplitudine suâ quaeversum diffusâ dilatis animis accipiamus Opus absolutum ; & sic Absolutum ut nec Bodleium præcedentem reformidat, nec succedentem Ratcliffium. *Alexandrino, Byzantino, Romano*, non nisi Tempore postponendum est Hoc Doctrinæ Sacrarium. En Aream abundè patentem in quâ longè latèque Liberalitis expatiatur, & Ingens se Circumagat Mens CODRINGTONI ; Stupendam ! *Si ab Alio*. Ecce Plaustrorum gementium Pondus grave, Montium parturientium foetus Enormes, & Amplissima Terræ decrescentis Spolia ! Quantus Pulvis

adeft,

Abeat nihilominus, & recedat præsaga mali mens, & quicquid omen sapis Infaustum ; Omne Lætum Hic Locus & Occasio Rogat ; Omne Lætum Dat, & animo depingit. Cum Ima Telluris Heros Virgilianus subibat, ut in hoc Ædificii Profundum à nobis descenditur, fertur aspexisse Futura sui Generis Lumina, & Absenti Gloriam, Victoriis, Imperio, è longinquò potitum fuisse. Ingentes Domus CODRINGTONIANÆ Filios, Theologos, Medicos, Jurisconsultos ordine longo splendentique *Hinc* procedentes, & Nostrum est Aspicere, & Aspectis Triumphare. *Hos* Reipublicæ dat Fundator ; Donum Ingens ! ni Moriens didisset : Donum Ingens ! ni *Jacturâ Minus*. *Hos* dat Reipublicæ, & dat in Perpetuum ; Uxore non Auctus Mundum, ut Vir, amplexus est ; non Prole, Posteritatem adoptavit : eò magis ab Humano Genere Deflendus, quod materiem in Gaudia sua tam abundantem suppeditandam curavit.

Fundamenta vero satìs habemus Inspecta ; se tandem tollat Oratio, & in Amplitudine suâ quaeversum diffusâ dilatis animis accipiamus Opus absolutum ; & sic Absolutum ut nec Bodleium præcedentem reformidat, nec succedentem Ratcliffium. *Alexandrino, Byzantino, Romano*, non nisi Tempore postponendum est Hoc Doctrinæ Sacrarium. En Aream abundè patentem in quâ longè latèque Liberalitas expatiatur, & Ingens se Circumagat Mens CODRINGTONI ; Stupendam ! *Si ab Alio*. Ecce Plaustrorum gementium Pondus grave, Montium parturientium foetus Enormes, & Amplissima Terræ decrescentis Spolia ! Quantus Pulvis adeft,

adeſt, Sudor quantus ! Futuræ Venuſtatis *im-*
mensā Congerie, laborat Solum & ſepilitur. Quam
 Novum & aliis Inauſum *plusquam pollicetur* Hoc
 Lapideum Chaos, ---Minæque
Murorum Ingentes, æquataque Machina cælo?
 Hic & Intus & Extra fæcundiffima Laudis Mate-
 ries ; & Lunguarum Varietas, & Ædificii Super-
 bia Babel Antiquum in mentem trahunt.

(a)^(a) Sublimis & perpolitæ Illius Structuræ vel in
 umbrâ fumus, nec abhinc longe Magnificentia
 ſe recepit Sheldoniana. Hoc eft Vicinium, & vel in
 hoc Vicinio non Informes adeò nobis videmur ; at
 vel ſub *Iſtius Turris* Supercilio ſatî Auguſto Laten-
 tibus adhuc, & quodammodo Depreſſis, parvos
 quoſdam Jacantiæ tumores non reprimendos
 Ebullire, minime diffiteor. Si longius abfuſſet ma-
 gis ſe jactaret & Præful, & Rex. Eſt danda tamèn
 CODRINGTONO Venia ; Aliâ ratione nunquàm vel
 Præfulum, vel Regum Majestatem imminuit ; nun-
 quam non ardentiffimè provexit. Quod Admiran-
 tibus convenit, Alia Collegia circumſtant, & Omne
 claudunt Latus ; Circumſtent, dum ſuperant, &
 Salva eft Academia. (b)^(b) Quod propius à nobis
 abeft, nitidiffimum attollit caput, decantatum
 Decus Academiæ ! Decus eft Academiæ fateor,
 ſed & *Noſtrum* : Magnum enim majus, Pulchrum
 pulchrius, Majestatis non expers, Majestatem ple-
 niorem, Oſtendit, & Commendat. Et eſſemus In-
 grati, ni fateremur *Iſtas Ædes celeberrimas* non mi-
 nùs Officiſi, & in rem noſtram conſulentis *Pro-* ximi,

(a) Schol. Publ.

(b) Coll. Reg.

adeſt, Sudor quantus ! Futuræ Venuſtatis *im-*
mensā Congerie, laborat Solum & ſepilitur. Quam
 Novum & aliis Inauſum *plusquam pollicetur* Hoc
 Lapideum Chaos,

Minæque
Murorum Ingentes, æquataque Machina cælo ?

Hic & Intus & Extra fæcundiffima Laudis Mate-
 ries ; & Linguarum Varietas, & Ædificii Super-
 bia Babel Antiquum in mentem trahunt.

(a) Sublimis & perpolitæ Illius Structuræ vel in
 umbrâ fumus, nec abhinc longe Magnificentia
 ſe recepit Sheldoniana. Hoc eft Vicinium, & vel in
 hoc Vicinio non Informes adeò nobis videmur ; at
 vel ſub *Iſtius Turris* Supercilio ſatî Auguſto Laten-
 tibus adhuc, & quodammodo Depreſſis, parvos
 quoſdam Jacantiæ tumores non reprimendos
 Ebullire, minime diffiteor. Si longius abfuſſet ma-
 gis ſe jactaret & Præful, & Rex. Eſt danda tamèn
 CODRINGTONO Venia ; Aliâ ratione nunquàm vel
 Præfulum, vel Regum Majestatem imminuit ; nun-
 quam non ardentiffimè provexit. Quod Admiran-
 tibus convenit, Alia Collegia circumſtant, & Omne
 claudunt Latus ; Circumſtent, dum ſuperant, &
 Salva eft Academia. (b) Quod propius à nobis
 abeft, nitidiffimum attollit caput, decantatum
 Decus Academiæ ! Decus eft Academiæ fateor,
 ſed & *Noſtrum* : Magnum enim majus, Pulchrum
 pulchrius, Majestatis non expers, Majestatem ple-
 niorem, Oſtendit, & Commendat. Et eſſemus In-
 grati, ni fateremur *Iſtas Ædes celeberrimas* non mi-
 nùs Officiſi, & in rem noſtram conſulentis *Pro-*

(a) Schol. Publ. (b) Coll. Reg.

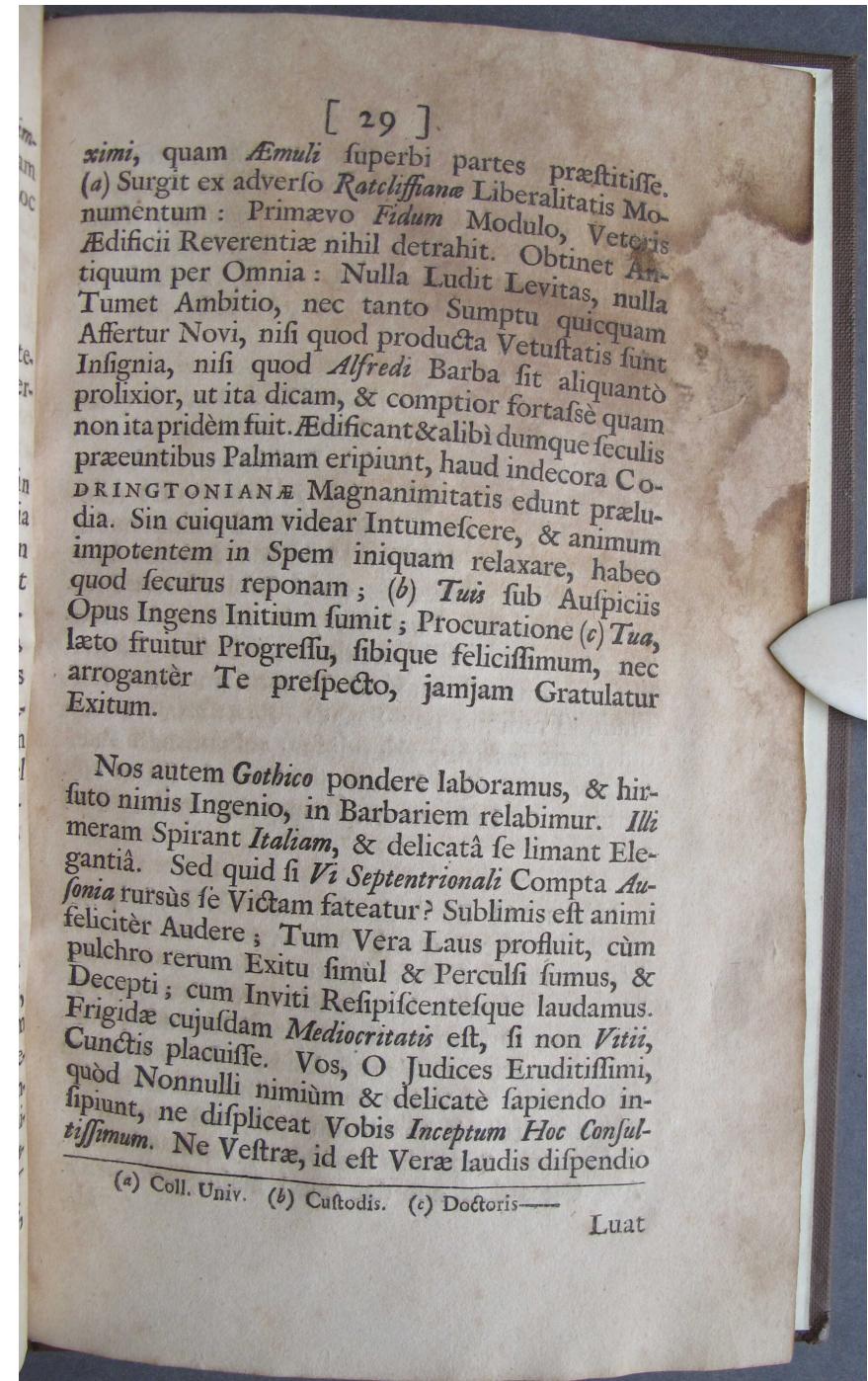
ximi,

ximi, quam *Æmuli* superbi partes præstitisse.
 (a) Surgit ex adverfo *Ratcliffianæ* Liberalitatis Mo-
 numentum : Primævo *Fidum* Modulo, Veteris
Ædificii Reverentiæ nihil detrahit. Obtenet An-
 tiquum per Omnia : Nulla Ludit Levitas, nulla
 Tumet Ambitio, nec tanto Sumptu quicquam
 Affertur Novi, nisi quod producta Vetus tatis sunt
 Insignia, nisi quod *Alfredi* Barba sit aliquantò
 prolixior, ut ita dicam, & comptior fortassis quam
 non ita pridè fuit. *Ædificant* & alibi dumque seculis
 præeuntibus Palmam eripiunt, haud indecora Co-
 DRINGTONIANÆ Magnanimitatis edunt prælu-
 dia. Sin cuiquam videar Intumescere, & animum
 imptentem in Spem iniquam relaxare, habeo
 quod securus reponam ; (b) *Tuis* sub Aufpiciis
 Opus Ingens Initium sumit ; Procuratione (c) *Tua*,
 læto fruitur Progressu, sibique felicissimum, nec
 arroganter Te prespecto, jamjam Gratulatur
 Exitum.

Nos autem *Gothico* pondere laboramus, & hir-
 futo nimis Ingenio, in Barbariem relabimur. *Illi*
 meram Spirant *Italianam*, & delicatâ fe limat Ele-
 gantiâ. Sed quid si *Vi Septentrionali* Compta Au-
 sonia rursùs fe Victam fateatur? Sublimis est animi
 felicitè Audere ; Tum Vera Laus profluit, cùm
 pulchro rerum Exitu simùl & Perculsi fumus, &
 Decepti ; cum Inviti Resipiscentesque laudamus.
 Frigidæ cujusdam *Mediocritatis* est, si non *Vitii*,
 Cunctis placuisse. Vos, O Judices Eruditissimi,
 quòd Nonnulli nimiūm & delicate sapiendo in-
 sipiunt, ne displiceat Vobis *Inceptum Hoc Consul-*
tissimum. Ne Vestrae, id est Veræ laudis dispendio

- (a) Coll. Univ.
- (b) Custodis.
- (c) Doctoris --

Luat

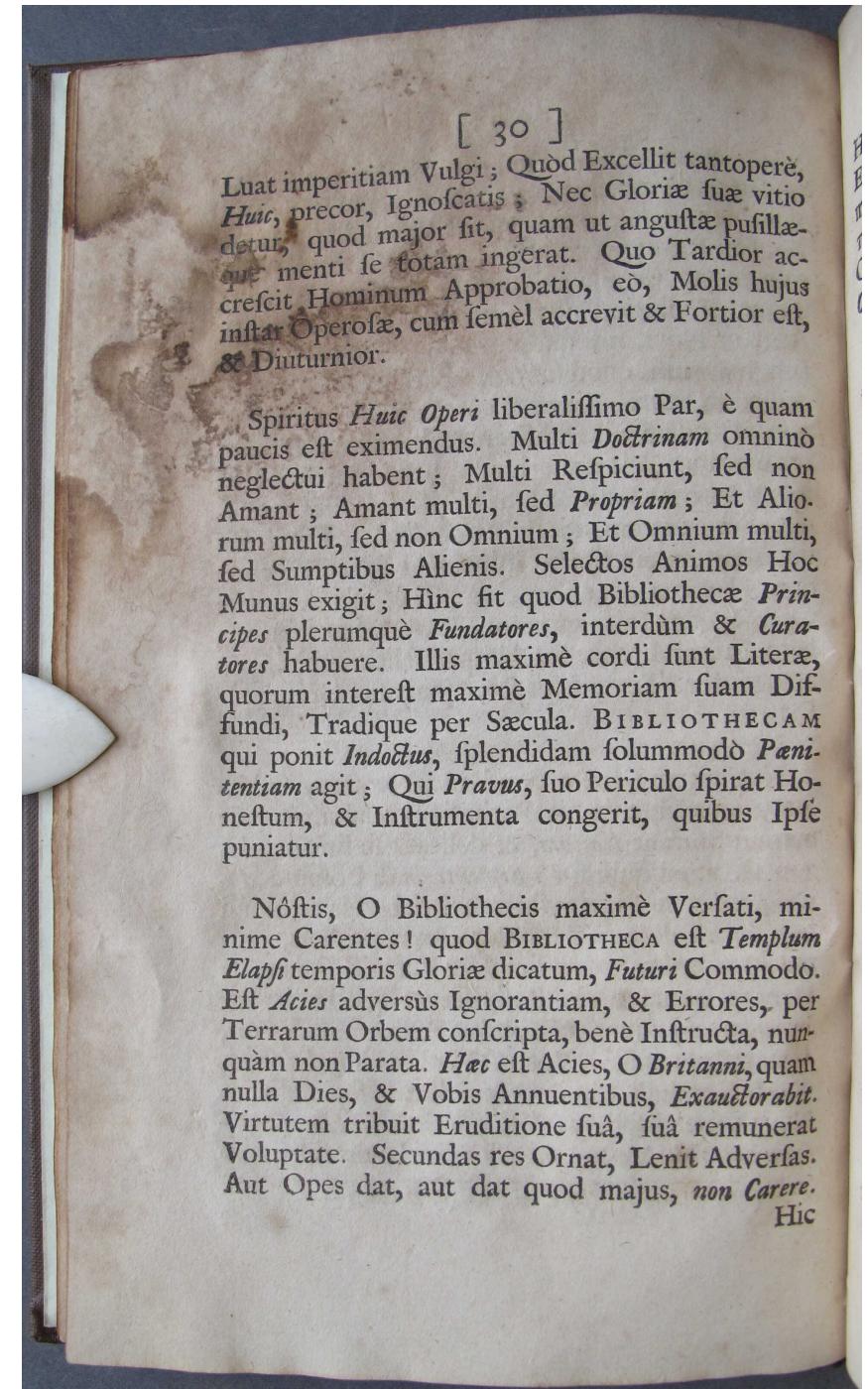

Luat imperitiam Vulgi ; Quòd Excellit tantoperè, *Huic*, precor, Ignoscatis ; Nec Gloriæ suæ vitio detur, quod major sit, quam ut angustæ pusillæque menti se totam ingerat. Quo Tardior accrescit, Hominum Approbatio, eò, Molis hujus instar Operosæ, cum semel accrevit & Fortior est & Diuturnior.

Spiritus *Huic Operi* liberalissimo Par, è quam paucis est eximendus. Multi *Doctrinam* omnino neglectui habent ; Multi Respiciunt, sed non Amant ; Amant multi, sed *Propriam*; Et Aliorum multi sed non Omnium ; Et Omnium multi, sed Sumptibus Alienis. Selectos Animos Hoc Munus exigit ; Hinc sit quod Bibliothecæ *Principes* plerumquè *Fundatores*, interdùm & *Curatores* habuere. Illis maximè cordi sunt Literæ, quorum interest maximè Memoriam suam Difundi, Tradique per Sæcula. BIBLIOTHECAM qui ponit *Indoctus*, splendidam solummodo *Pententiam* agit ; Qui *Pravus*, suo Periculo spirat Honestum, & Instrumenta congerit, quibus Ipse puniatur.

Nōstis, O Bibliothecis maximè Versati, minime Carentes! quod BIBLIOTHECA est *Templum Elapsi* temporis Gloriæ dicatum, *Futuri Commodo*. Est *Acies* adversùs Ignorantiam, & Errores, per Terrarum Orbem conscripta, benè Instructa, nunquam non Parata. *Hæc* est *Acies*, O *Britanni*, quam nulla Dies, & Vobis Annuentibus, *Exauctorabit*. Virtutem tribuit Eruditione suâ, suâ remunerat Voluptate. Secundas res Ornat, Lenit Adversas. Aut Opes dat, aut dat quod majus, *non Carere*.

Hic

Hic Vivunt Veteres, Hinc Vita Posteris. Viro dat
Esse *Magno*, *Pusillo* Latere. Hic vel Nos Amitti-
mus, vel Invenimus Gloriam. *Sheldoni*, *CODRINGTONI*, *Wakei* Hinc Emergunt ; Hic Ipse memet
Occultabo. *Hudsone* Noster, Hic *Immortalitas* (in
Oxonio deest cui mi vertam, dicens) Hic & *Oblivio*.

Et ut *Donum* Hoc Eximium *naturâ suâ Magnum*,
sic *Auctore Majus*. Accepimus enim *BIBLIOTHE-*
CAM à Galeato ; à *Togato* Victoriam & Trium-
phos. Hic orbi terrarum rependit Arces, quas
apud *Namurcam*, non ibi *magis Victor* delevit. Illuc
Rege Teste, superbavit ; Hic loci, Vobis. Sed
quorsum abeo ? Heroa *Literatum* solummodo
Meum est delineare ; & attendatis velim, quam
magnus è *CODRINGTONO* Vir excerptus est,
Aulico, *Duce*, *Gubernatore* salvis Integrisque re-
lictis.

In Studiis Ardens, ut in Bello, simùl in omnes
Literatum Copias impetum fecit ; omnes Oppo-
situs profligavit ; & ab omni Scientiâ, proprio
Marte Tyro noster Academicus retulit Victoriam.
Ut ab Oculo suo, mirum in modum, sic & ab
Oratione, Poesiquè (tanta Vis inerat!) Scintillæ
videbantur absistere: Num Verbum est Ardentius?
de *CODRINGTONO* loquor: De *CODRIN-*
TONO loquens qui non incalefcit, obliviscitur
Argumenti. Doctrinâ verò Humaniori Floren-
tissimum quis ignorat? Per Arida, Obscura,
Salebrofa Literarum celerem expedivit animum ;
CODRINGTONUS & in His. Ex Variis Opero-
sam Gloriam sibi cumulavit. In omnibus Vehe-
mens fateor, (laudent Alii) suprà quod cuiquam
E

Cre-

Hic Vivunt Veteres, Hinc Vita Posteris. Viro dat
Esse *Magno*, *Pusillo* Latere. Hic vel Nos Amitti-
mus, vel Invenimus Gloriam. *Sheldoni*, *CODRINGTONI*, *Wakei* Hinc Emergunt ; Hic Ipse memet
Occultabo. *Hudsone* Noster, Hic *Immortalitas* (in
Oxonio deest cui me vertam, dicens) Hic & *Oblivio*.

Et ut *Donum* Hoc Eximium *naturâ suâ Magnum*,
sic *Auctore Majus*. Accepimus enim *BIBLIOTHE-*
CAM à Galeato ; à *Togato* Victoriam & Trium-
phos. Hic orbi terrarum rependit Arces, quas
apud *Namurcam*, non ibi *magis Victor* delevit. Illuc
Rege Teste, superbavit ; Hic loci, Vobis. Sed
quorsum abeo ? Heroa *Literatum* solummodo
Meum est delineare ; & attendatis velim, quam
magnus è *CODRINGTONO* Vir excerptus est,
Aulico, *Duce*, *Gubernatore* salvis Integrisque re-
lictis.

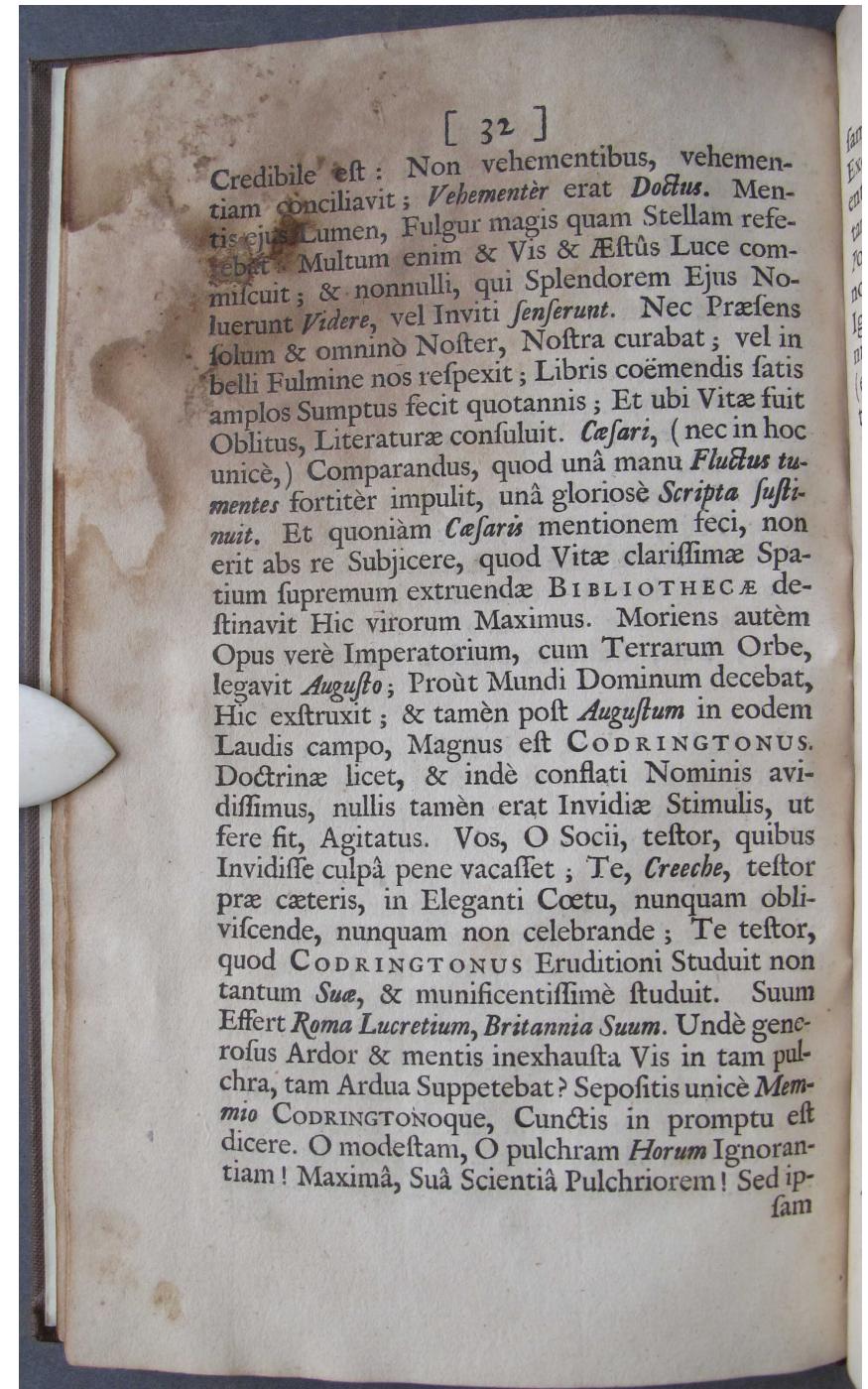
In Studiis Ardens, ut in Bello, simùl in omnes
Literarum Copias impetum fecit ; omnes Oppo-
situs profligavit ; & ab omni Scientiâ, proprio
Marte Tyro noster Academicus retulit Victoriam.
Ut ab Oculo suo, mirum in modum, sic & ab
Oratione, Poesiquè (tanta Vis inerat !) Scintillæ
videbantur absistere : Num Verbum est Ardentius?
de *CODRINGTONO* loquor : De *CODRIN-*
TONO loquens qui non incalefcit, obliviscitur
Argumenti. Doctrinâ verò Humaniori Floren-
tissimum quis ignorat ? Per Arida, Obscura,
Salebrofa Literarum celerem expedivit animum ;
CODRINGTONUS & in His. Ex Variis Opero-
sam Gloriam sibi cumulavit. In omnibus Vehe-
mens fateor, (laudent Alii) suprà quod cuiquam
E

Cre-

Credibile est : Non vehementibus, vehementiam conciliavit ; *Vehementèr* erat *Doctus*. Menti ejus Lumen, Fulgor magis quam Stellam referbat : Multum enim & Vis & Æstus Luce comfiscuit ; & nonnulli, qui Splendorem Ejus Noluerunt *Videre*, vel Inviti *senferunt*. Nec Præfens solum & omnino Noster, Nostra curabat ; vel in belli Fulmine nos respexit ; Libris coëmendis fatis amplos Sumptus fecit quotannis ; Et ubi Vitæ fuit Oblitus, Literaturæ consuluit. *Cæsari*, (nec in hoc unicè,) Comparandus, quod unâ manu *Fluctus tumultes* fortiter impulit, unâ gloriösè *Scripta sustinuit*. Et quoniā *Cæsaris* mentionem feci, non erit abs re Subjicere, quod Vitæ clarissimæ Spatiū supremum extruendæ BIBLIOTHECÆ destinavit Hic virorum Maximus. Moriens autem Opus verè Imperatorium, cum Terrarum Orbe, legavit *Augusto*; Prout Mundi Dominum decebat, Hic exstruxit ; & tamè post *Augustum* in eodem Laudis campo, Magnus est CODRINGTONUS.

Doctrinæ licet, & indè conflati Nominis avidissimus, nullis tamè erat Ividiæ Stimulis, ut fere fit, Agitatus. Vos, O Socii, testor, quibus Invidisse culpâ pene vacasset ; Te, *Creeche*, testor præ cæteris, in Eleganti Coetu, nunquam obliiscende, nunquam non celebrande ; Te testor, quod CODRINGTONUS Eruditioni Studuit non tantum *Suæ*, & munificentissimè studuit. Suum Effert *Roma Lucretium*, *Britannia Suum*. Undè generofus Ardor & mentis inexhausta Vis in tam pulchra, tam Ardua Suppetebat? Sepositis unicè *Mem-mio* CODRINGTONOQUE, Cunctis in promptu est dicere. O modestam, O pulchram *Horum Ignorantiam* ! Maximâ, Suâ Scientiâ Pulchriorem ! Sed ip-

sam

sam reformido Veritatem, ne Dicti Fides laboret ;
 Exciderem Veritate, si Verisimilia tenerem : Sci-
 entèr admodùm Instituit *Addisonus*, qui Heroa, Solu-
 tam Orationem Sublimi Genio fugientem, Vigore
 Poësis attigit ; & effusis Musarum Opibus, Virum
 non exornandum, Enarravit. Si Menti, Judices,
 Ignem inditum, si splendidum Ingenium, si No-
 minis Amplitudinem, si bello Vim, si Vitam,
 (eheu! cur amico *Lane* defuisti ?) brevissimam, si
 totum denique Virum, in exiguo depingendum,
 Uno verbo coarctandum mihi desumpserim, Du-
 cem præstantissimum Pulveri pyreο ab igne cor-
 repto conferre non timerem ; *Caluit, Enituit, In-*
sonuit, Concussit, Abivit.

CODRINGTONUM, Qui *minimè* norunt, di-
 cent fortasse, me Multum in Laudando fuisse,
 Qui *probe*, Brevem. Vos Illius quondam Sodales
 & Necessarii, non Vestrum est tam Auscultare
 quam me Corrigere. Ad Memoriam vestram
 Vos relego ; Vestra Cogitatio, est Oratio mea ;
 Fio sic demum Eloquens, & Argumento Sub-
 limi Par.

Quantus autem CODRINGTONUS Qualisque
 prius Audīstis : Et ab Illo, quem, Ipse verba
 facturus, Vos audivisse *minimè* vellem, ni Viri
conjunctissimi Famam, longe prætulerim meæ. Ele-
 gantiam & ab *Hoste* prædicandam ! Quam molli
 Eloquio, quam lenè fluenti, delicate pronun-
 tiato, ex animo humanissimè deprompto dolorem
 nostrum flagrantem demulxit ? Nec Oratoris
 Laudi Vos defuistis. In plausu vestro Tum Trium-
 phabam ; Manu *plusquam meā* Tum palmam arri-

pui;

sam reformido Veritatem, ne Dicti Fides laboret ;
 Exciderem Veritate, si Verisimilia tenerem : Sci-
 entèr admodùm Instituit *Addisonus*, qui Heroa, Solu-
 tam Orationem Sublimi Genio fugientem, Vigore
 Poësis attigit ; & effusis Musarum Opibus, Virum
 non exornandum, Enarravit. Si Menti, Judices,
 Ignem inditum, si splendidum Ingenium, si No-
 minis Amplitudinem, si bello Vim, si Vitam,
 (eheu! cur amico *Lane* defuisti ?) brevissimam, si
 totum denique Virum, in exiguo depingendum,
 Uno verbo coarctandum mihi desumpserim, Du-
 cem præstantissimum Pulveri pyreο ab igne cor-
 repto conferre non timerem ; *Caluit, Enituit, In-*
sonuit, Concussit, Abivit.

CODRINGTONUM, Qui *minimè* norunt, di-
 cent fortasse, me Multum in Laudando fuisse,
 Qui *probe*, Brevem. Vos Illius quondam Sodales
 & Necessarii, non Vestrum est tam Auscultare
 quam me Corrigere. Ad Memoriam vestram
 Vos relego ; Vestra Cogitatio, est Oratio mea ;
 Fio sic demum Eloquens, & Argumento Sub-
 limi Par.

Quantus autem CODRINGTONUS Qualisque
 prius Audīstis : Et ab Illo, quem, Ipse verba
 facturus, Vos audivisse *minimè* vellem, ni Viri
conjunctissimi Famam, longe prætulerim meæ. Ele-
 gantiam & ab *Hoste* prædicandam ! Quam molli
 Eloquio, quam lenè fluenti, delicate pronun-
 tiato, ex animo humanissimè deprompto dolorem
 nostrum flagrantem demulxit ? Nec Oratoris
 Laudi Vos defuistis. In plausu vestro Tum Trium-
 phabam ; Manu *plusquam meā* Tum palmam arri-
 pui ;

pui; & quamcumque feratis in animo de Futilitate nostrâ sententiam, fero nimis est Hodie vestram Indulgentiam mihi denegare.

Ad Te vero, *Marmor*, mei *Punctum Argumenti*, revertar, Oportet; & ut unde sit Orsa, in eodem terminetur Oratio mea. O *Marmor Charrifsum!* Viri charissimi nomen gerens, *Honoratissimum!* Fundatoris Honoratissimi tibi famam ex parte commissam habens, *Potentissimum!* & Me ad Oratoris Munus subeundum extimulans, Valeas: Molem tibi concreditam fortiter diuque sustineas; Et cum Longa Dies Te luci reddet, (nam quid Occultum Longa Dies non luci redditura?) notum facias fuisse CODRINGTONUM, & se praeclarum dedisse: sed Omnino talem, quem Nos experti sumus, & antequam *Hoc tam Grande* meditatus est, non *Tuum* est Enarrare: ---Imo, nec *Ciceronis. Ciceronis*, in Facultate dicens longè longèque Principis. *Quem Multi* Thefauris effusis ambiere, nunquam nimirūm Inopes reputandi, quibus superfuit Cicero; *Quem Aurum & Purpura & Pauper* Oriens donis suis splendissimis profuse, sed & parūm Ornavit; *Quem finu* foverunt Imperatores, & Diadema Decus habuerunt Secundum; His indiciis Gloriæ cumulatissimus, Humanorum maximus Auctorum nondūm Affecutus est Fastigium, imo nec affecuturus, donèc Classibus tuis collocetur, BIBLIOTHECA O Sumptuosissima CHICHELEIO-CODRINGTONIANA.

FINIS.

pui; & quamcumque feratis in animo de Futilitate nostrâ sententiam, fero nimis est Hodie vestram Indulgentiam mihi denegare.

Ad Te vero, *Marmor*, mei *Punctum Argumenti*, revertar, Oportet; & ut unde sit Orsa, in eodem terminetur Oratio mea. O *Marmor Charrifsum!* Viri charissimi nomen gerens, *Honoratissimum!* Fundatoris Honoratissimi tibi Famam ex parte commissam habens, *Potentissimum!* & Me ad Oratoris Munus subeundum extimulans, Valeas: Molem tibi concreditam fortiter diuque sustineas; Et cum Longa Dies Te luci reddet, (nam quid Occultum Longa Dies non luci redditura?) notum facias fuisse CODRINGTONUM, & se praeclarum dedisse: sed Omnino talem, quem Nos experti sumus, & antequam *Hoc tam Grande* meditatus est, non *Tuum* est Enarrare: ---Imo, nec *Ciceronis. Ciceronis*, in Facultate dicens longè longèque Principis. *Quem Multi* Thefauris effusis ambiere, nunquam nimirūm Inopes reputandi, quibus superfuit Cicero; *Quem Aurum & Purpura & Pauper* Oriens donis suis splendissimis profuse, sed & parūm Ornavit; *Quem finu* foverunt Imperatores, & Diadema Decus habuerunt Secundum; His indiciis Gloriæ cumulatissimus, Humanorum maximus Auctorum nondūm Affecutus est Fastigium, imo nec affecuturus, donèc Classibus tuis collocetur, BIBLIOTHECA O Sumptuosissima CHICHELEIO-CODRINGTONIANA.

F I N I S.

Water damage
Bodleian
May 1982

